

NAPSUGÁR 5

2008. MÁJUS

GYERMEKIRODALMI LAP • LII. ÉVFOLYAM 591. SZÁM

*Magamtól nem emlékezem,
csak ha elmondod nekem.*

LÁSZLÓ NOÉMI

ÖRDÖGBŐRBE

Én jó voltam és kedves és okos,
mert kiskorában mindenki egy angyal.
Séta közben a nénik megbámultak,
apa és anya boldogan cipelt.

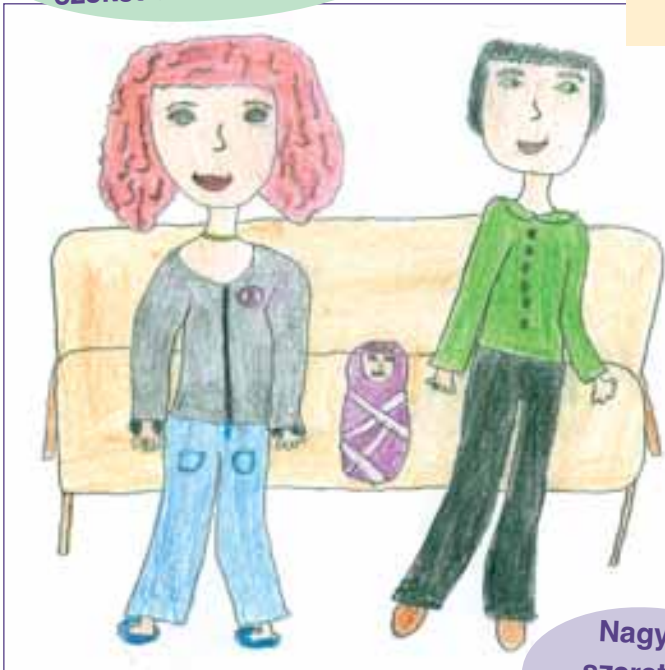
Én szép voltam és bátor és erős,
az óhajom azonnal teljesült.
Csodálták, milyen ügyesen beszélek,
apa és anya irtó büszke volt.

Most rossz vagyok, idétlen és buta,
nem értik, honnan jött ez a kisördög.
A nénik sötét arccal méregetnek,
apa és anya folyton ideges.

Most csúf vagyok és gyáva és kicsi,
bármit szeretnék, semmit sem szabad.
Csodálkoznak, „ez mekkorára nőtt,
mégis összehord tücsköt, bogarat” –

lehet, hogy jobb volt nekik kiskoromban,
lehetek irtó büszkék, boldogok,
és nem hiszik, hogy ördögbőrbe bújva
továbbra is az angyaluk vagyok.

Én elfelejtettem,
de szüleim nevetve mesélik
ezeket a történeteket.

Bold Barbara,
Zimándújfalu

Mesélj a kiskorodról!

Élmény volt kiskorotokat otthon
felidéznetek, az osztályban elme-
sélnetek, élmény volt ne-
künk mindezt Napsu-

gárrá gyúrunk, és reméljük, él-
mény lesz mindazoknak, akik bele-
lapoznak a színes emlékgyűjte-
ménybe.

Azért színes ez a Napsugár, hogy rajzaitok
szebben pompázzanak, azért 32 oldalas, és azért
változott a rovatok sorrendje, hogy minél több
írástok beleférjen. Mégis tömöríteniünk kellett:
ugyanattól a gyerektől vagy írást vagy rajzot
közlünk, az írásokból pedig csupán egy-egy ér-
dekes részletet választottunk ki.

Minden osztály oklevelet és könyvjutalmat kap.

Díjazottaink:

ÍRÁS

- I. díj – Fülöp Zsuzsa, Kolozsvár
- II. díj – Kis Oszkár, Zilah
- III. díj – Antonya Bence, Brassó
– Fetés Róbert és Norbert,
Kézdivásárhely

RAJZ

- I. díj – Pető Dávid, Szabadka
- II. díj – Rab Ella Lídia, Brassó
- III. díj – Bold Barbara, Zimándújfalu
– Molnár Krisztina, Jákóhodos

Elteltek ezek
az idők, de jó
vissza-
emlékezni.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

MAGAMTÓL NEM EMLÉKEZEM

Magamtól nem emlékezem,
csak ha elmondod nekem.

Dióhéjban mikor laktam?
Csónakot mikor ringattam?

Mező felett mikor fújtam?
Üveg cipőt mikor húztam?

Fák között mikor zümmögtem?
Fűben mikor hegedültem?

Magamtól nem emlékezem,
csak ha elmondod nekem.

Nagyon
szerettem
kicsi lenni.

Potyó Éva, Csíkkozmás

A csíkkozmási harmadikosok

Olyan voltam kiskoromban, amilyen bárki más. Nagyon szerettem a kicsi ágyamat. Nem akartam kimenni belőle, csak akkor, mikor hívott az anyukám.

György Andrea

Rosszcson kisgyerek voltam. Egyszer, amikor a szüleim dolgoztak, déd-nagymamával maradtam. Dédinek egy kicsit lekoppant a szeme, és én addig a kiságyam alján levő deszkákat felszedtem. Amikor a szüleim bejöttek, leesett az álluk.

Boga Attila

Eltörtem a csuprokat. Összetörtem a testvérem tanszereit. Éjjel felköltöttem édesanyámat, édesapámat és a testvéremet. A babaágy rácsait mindig kiszedtem, és kimásztam. Jó volt a kiskorom.

Borbély Szilárd

Nagyon édes kisbaba voltam, nagyon szeretett a családom, mert én voltam a kis öcsi a családban. Kisbaba koromban nagyon szerettem enni és aludni.

Mátyás János

A szüleim és a testvérem nagyon örültek, hogy megszülettem. A testvérem sokat játszott velem, és tanított minden szépre, jóra.

Bodó Krisztina

Nagyon éhes voltam mindig, és a testvérem elől ettem meg az ételt. A testvéremmel összeveszttem egy darab kenyér miatt is. Olyan kövér voltam, hogy alig tudtam menni.

Bakó Júlia

A testvéremmel mindig összejeleztük a szekrényt. A frissen meszelt falat a zörgőnkkel kimintáztuk.

Erdély Zoltán és Bálint

Imádtam traktorban ülni, autóban utazni, kirándulni sok gyerek társaságában, nyáron fürödni. Az udvarban a kis állatokat simogatni, dédelgetni, esténként tévét nézni, kockából építeni, kifestős füzetben színezgetni, rajzolni.

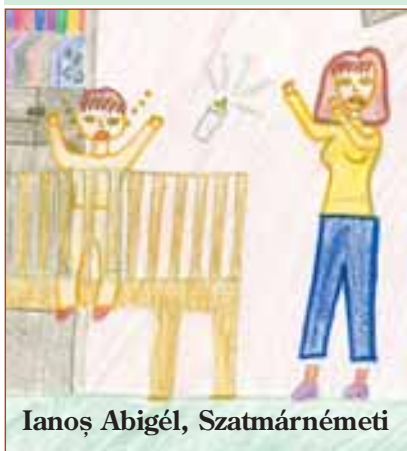
Beteg Zsolt

Szerettem a rácsos ágyamat, onnan néztem a tévét, s ott játszottam nagyokat. Minden nap egy-egy órát sétáltatott édesanyám, utána jókat aludtam. A tejet cukorral, jó édesen szerettem.

Borbély Krisztina

Erdély Bálint, Csíkkozmás

Ianoş Abigél, Szatmárnémeti

A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola II. B osztálya

Két nagyobb bátyám után kellett egy kislány a családba. Testvéreim sokat vigyáztak rám. Edzésre vittek, babakocsival sétáltattak, egyszer kiborítottak. Nagyon szeretjük egymást.

Bányász Szidónia

Amikor megszülettem, kiderült, hogy más vagyok, mint a többi gyerek. A doktor bácsik sem tudták, hogy mi a baj. Azt tanácsolták a szüleimnek, hogy hagyjanak ott a kórházban. De nyolc nap után Apával és Anyával együtt mentünk haza.

Borbély Nóra

Négyéves koromban korcsolyáztam, elestem, és eltörött a karom. Így a Karácsony szomorúan indult, de jött az angyal, és megvigasztalódtam.

Nagy Tímea

Két kis macit szorongatva indultam meg. Kistestvéremnek sütit adtam, amikor hazajött a szülészetről, és sírt.

Kopacz Bíborka

Mikor nekem mondtak valamit, én mindig azt válaszoltam: „Ecet apu jöjjön haza”.

Anett

Két és fél évesen kezdtem napközibe járni. Én voltam a legkisebb. Gellért volt sokszor a megmen-tőm, ő vigyázott rám.

Simon Kazi

Pici voltam, sokáig inkubátorban tartottak. A szüleim nagyon várták, hogy hazahozhassanak.

Vass Apollónia

Kétévesen a tengerparton polipot, tengeri csillagot, medúzát láttam. Homokból várat építettem, kagylóval feldíszítettem.

Kovács Renáta

**Berecz Árpád,
Gyergyószentmiklós**

A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola III. A osztálya

Én és a testvérem ikrek vagyunk. Miután megszülettünk, a melegítőbe tettek. Ott szűkös volt a hely, és Szabolcs nagyon sírt, én pedig aludtam volna. Megpróbáltam csendet teremteni, és bedugtam az ujjam a Szabolcs szájába. Megnyugodott, és azonnal elaludt. A doktor néni nevetett rajtunk.

Markos Norbert és Szabolcs

Begyulladt a vakbelem. Amikor bevittek a vizsgálóterembe, hallottam, hogy meg kell műtsenek. Beadták az altatót. Amikor felébredtem, mindent elfelejtettem. nem is fáj.

Egyed Yvett

Nagymamámnál nevelkedtem, mert a szüleim dolgoztak. Egész nap kint lehettem az udvaron. Egy nap anyuék hazavittek, mert napközibe kellett menjek. Az első héten sokat sírtam, attól féltem, hogy anyuék nem fognak értem jönni.

György Norbert

Arra emlékszem, hogy a kistestvérem születésének nem örültem. Irigy voltam, féltem, hogy engem már nem fognak úgy szeretni, mint addig. Mondtam, hogy vigyék vissza oda, ahonnan hozták

Csizmadia Kinga

Szárhegyen felmáztunk a csűrbe, de nekem térszönyom volt. Ástunk a testvéreimmel egy bunkert a szénába. Már majdnem leértem, amikor a létrán megcsúsztam. Megütöttem a térdem, de nem féltem többet a magasságtól.

Czibalmos Ágnes

A szekrény tetején állt a testvérem tolltartója, hogy el ne érjem. A piacra indultunk. Fogtam a mamám és a tatám kezét, és egyszer csak rázendítettem: „Tótató, tótató!” Sírtam, hisztiztem. Hazamentünk, és ideadták a „tótatót”.

Bartalis Beatrix

György Boglárka, Kovászna

Jakab Tímea, Gyergyószentmiklós

Első osztályban bejött két asszisztens néni, és azt mondták: „Jöttünk oltást adni”. Mindenki megrémült. Én is sorra kerültem. Leültem, elfordultam, egyet sóhajtottam, és kész, ennyi volt. Túléltem. Elmondtam mindenkinek, hogy csak egy szünyogcsípés.

Gáll Anna

Kétéves koromban elcsúsztam, és eltört a lábam. Begipszelték. Mászkálva közlekedtem. A gipszet fehér csizmának neveztem. Édesanya az ágyba hozta az ételt. Nagyon kedves volt a családom, amíg el volt törve a lábam.

Fodor Annamária

Amikor apukám fúrt a fűrőgéppel, én mindig anyukámhoz bújtam. Egyszer anyukám is kellett segítsen. Én először féltem, aztán táncoltam a fűrőgép hangjára.

Kulcsár Petra

Ötéves koromban egy éjszaka a függöny mellett láttam egy árnyat. Bebújtam a takaró alá. Mikor kibújtam, az árny eltűnt. Reggel elmondtam anyunak. Azt az éjszakát sosem felejttem el. Nem volt ott semmi, mégis megijedtem.

Dezső Roland

Bede Réka, Gyergyószentmiklós

Az óvodában papírangyalkát készítettünk. Felhúztam a kesztyűt, és vittem az angyalkát. Vagyis úgy tartottam a kezem, mintha fognám, de a féltett angyalkám eltűnt. Gyorsan visszafutottam. Nem taposott rá senki. Így szerencsésen hazaért az angyalka.

Kinda Andrea

Elmentünk a kórházba, hogy adjanak injekciót.

– Ha nem sírsz, veszek játékot – mondta édesanyám.

A kórházból egyenesen a játékbolthoz mentünk. Nem azért éreztem jól magam, mert meggyógyulok, hanem mert kaptam egy új játékot.

Tamás-Szóra Evelin

Nagyon izgultam, de behunytam a szemem, és már túl is voltam a vérvételen. Babák is voltak ott, de azok nagyon sírtak. Az egész vérvételen csak a babák ordítása volt rossz.

Gergely Botond

Egyszer anyukám nem talált az ágyamban. Keresni kezdett, én pedig csendben lapultam az ágy alatt. Anyukám nem is sejtette, hogy hol vagyok, de a testvérem rögtön észrevette.

Szép András

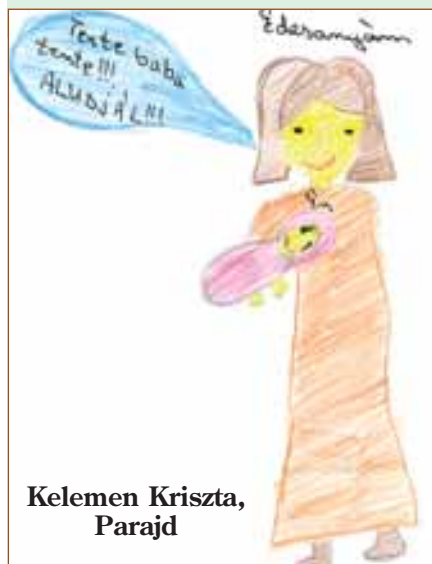
Nagymamám a kétéves nővéremet kézen fogva, orgonacsokorral, ebéddel érkezett a görgényüvegcsúri szülészetre. Édesanyám éppen szoptatott engem. Amikor a nővérem meglátta, sírva kérlelte:

– Ne adj neki didikát, inkább adjál palacsintát!

Kiss Klári tanító néni

**Gábor Brigitta,
Marosszentkirály**

**Kelemen Kriszta,
Parajd**

Egy téli napon az erdőben egy rókakölyköt találtam. Levettem a sálamat, és bebugyoláltam. Egy róka ugrott elém, a kölyök anyja. Ráncigálta a bokámat, mert ki akart vezetni az erdőből. Otthon elmeséltem, de senki sem hitt nekem.

Nagy Albert Tamás, Marossárpatak

Még nagyon kicsi voltam, megéheztem. A kiságyamban kerestem ennivalót. Megláttam a zoknimat, lehúztam, megkóstoltam, és finomnak találtam.

Szabó Tímea, Vámosgálfalva

Mindenhova fel akartam mászni. Mindig szemmel tartottam anyut, hogy túl messze ne legyek tőle. Beszélni lusta voltam, az oviban tanultam meg, mert ott nem akarták megérteni, amit „gagyogtam”.

Tekeres Barbara Zsanett, Parajd

Az óvodában szófogadó voltam, de bezzeg otthon más volt a helyzet. Anyukám kért, hogy ne menjek a rózsák közelébe. Persze én rögtön odamentem. Megbotlottam a kiskutyámban, és beestem a rózsák közé. Volt jaj, míg anyukám kiszedte a tüskéket a kezemből.

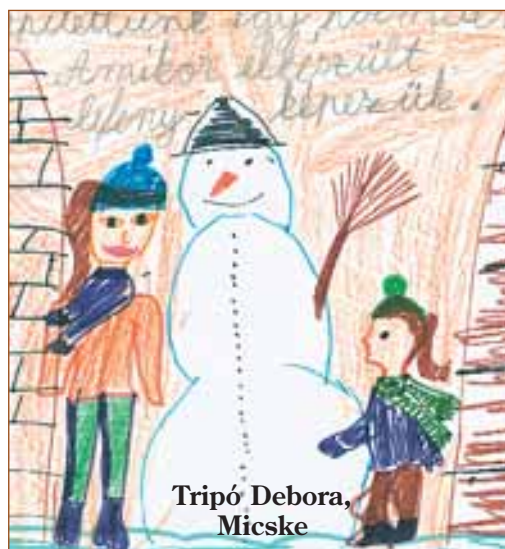
Megyesi Panna Beáta, Micske

Az öltözködés volt a kedvenc időtöltésem, amivel anyát mindig felbosszantottam. Szerettem nagyitól elszökni.

Szabó Krisztina, Micske

Mikor beszélni kezdtem, csodálkoztam, hogy nem értik, mit mondok kínaiul. Kedenc ruhadarabom a csiam (pizsama) volt, nem tűrtam a lábamon a csuncsingot (zoknit), rajtam kívül mindenki csunca (csúnya) volt, kivéve anyukámat, aki nekem még kínaiul is anya, és mindent megért, még azt is, amit nem mondok ki. Bancsincsing Biancska Dója, vagyis

Blatniczki Bianka Dóra, Szatmárnémeti

**Tripó Debora,
Micske**

Osváth Tihamér, Kézdivásárhely

A kézdivásárhelyi Petőfi Sándor Iskola IV. C osztálya

Sok dajkám volt baba koromban: édesanyám, nagymamám, édesapám meg a bátyám. Korán kezdtem el galatylolni, majd totyogni. Rögtön észrevettem, ha a mesét megpróbálták lerövidíteni. Ilyenkor dühös lettem, s újra kellett kezdeni.

Vajda Beáta

Éjszaka sírtam, nappal meg aludtam. A kiságytól valóssággal rettegettem. Alig voltam nyolc hónapos, levetttem a pelenkámat egyedül, és eldobtam messzire. Az első születésnapomon beleestem arccal a tortába.

Vajda Rebeka

Ötéves koromig minden éjszaka felkeltem teázni.

Ha elfogyott, a cumisüveggel kopogtattam, míg fel nem ébredt anyukám. Egyévesen kezdtem el menegetni. A veteményeskertben a hagymaágyás közepén találtak rám. Éppen kóstolgattam a sáros hagymaszárakat. Az első szemüvegemet egy majom törte össze a brassói állatkertben. A szüleim figyelmeztettek, hogy ne hajoljak közel a ketrechez, de akkor már késő volt.

Jákó Beáta

Szabolcs, a bátyánk óvodás lehetett, amikor nagyon várta a testvére születését. Erre mi ketten születtünk meg. Meg is bánta, mert minden féltett játékát elvettük és összetörtük. Nem tudta, hogy melyikünk volt a tettes, olyan egyformák voltunk. Nagymamánk sem tudott megkülönböztetni minket, ezért más-más ruhába öltöztetett. Mi megcseréltük a ruháinkat, és jókat nevettünk.

Fetés Róbert és Norbert

A születésnap ünnepségekre mindig nagy örömmel gondolok vissza. Hároméves koromban kaptam egy nagy macit. Ha megnyomtam a mancsát, énekelt. Minden reggel magammal vittem az óvodába. Egy napon elveszítettem, és nagyon szomorú lettem.

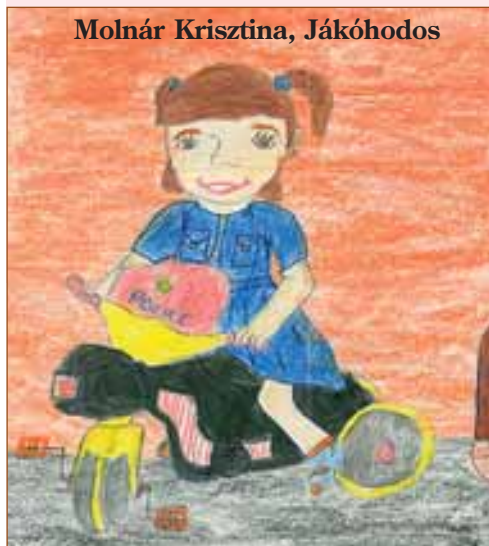
Huszár Melinda

Két és fél évesen már óvodába jártam, mert édesanyám munkába ment. Egy napon megszöktem az oviból, és nekivágtam a városnak, hogy megkeressem az anyukámat. Örömben tapsoltam, ha videofelvételről visszaneéztem magamat, hogy milyen baba voltam.

Bartók Tamás

A szekrényekből kiszedtem a ruhákat, felkapaszkodtam az ablakpárkányra, megkóstoltam a száj-rúzt. Kedvenc játékom egy plüss delfin volt. Rongyos és piszkos lett, de nem engedtem anyukámnak, hogy kimossa. Egy alkalommal mégiscsak a mosógépbe került. Sírva álltam a mosógép mellett, és követeltem a delfinemet. Végül anyukám kivette, és hajszárítóval megszáritotta nekem.

Beck Orsolya

Molnár Krisztina, Jákóhodos

Kedvenc játékom a főzőcskézés volt. Ez úgy történt, hogy a szekrényből minden nap kiszedtem az edényeket, sorba raktam, és főztem. Édesanyám sokat bosszankodott. Szép emlékek kötnek az óvodámhoz. Jó érzés visszagondolni a kisgyerekkoromra, de azért most sokkal jobb nekem.

Duka Szabolcs

Négy kilós voltam, mindenki örömmel fogadott. A legszebb éveim közé sorolom az első kettőt, mert anyu mindig mellettem volt. Mikor dolgozni kezdett, mamám és tatám vigyázott rám.

Benkő Edina, Szászrégen

Álmatlan voltam, édesanyám sokat éjszakázott velem.

Bíró Róbert, Szászrégen

A szatmárnémeti Művészeti Líceum negyedikesei

A lakásunk nagyszobájának azt mondtam, hogy Uka szobája, mert azt képzeltem, hogy ott lakik egy kislány, akit Ukának hívnak, és velem egyidős. Azóta megnőttem, de itt a kishúgom, aki nagyon sok dologban hasonlít ahhoz, amilyen én voltam az ő korában.

Katona Hajnalka

Az oviban kockákból építettem egy tornyot. Eldőlt az egyik társam fejére. Egy kicsi büntetéssel megúsztam.

Szabó Tamás

Másfél évesen kiszöktem a házból, és a szom-

széd nénivel az én nyelvemen beszélgettem. Anya kiabált utánam, és szólt a néni, hogy itt van Ágnes, beszélgetünk.

Genda Ágnes

Bemásztam a pokrócok alá. Apukám nem talált, hívta anyukámat. Én közben a pokróc alatt elaludtam. Arra ébredtem, hogy az egész ház keres. Már csak mosolygunk az egészen.

Lepedus Orsolya

A barátnőimmal felrúgtuk a labdát. Felmentem érte. Odafenn olyan szép volt, hogy ott maradtam estig. Azóta ott játszom mindig a barátnőimmal – a garázs tetején.

Papp Fejér Áron

A pákái kisiskolások

Édesanyám megetette, megvigasztalt, én vidám lettem, kacagtam szívemből. Sokféle játékkal játszottam. Még ma is őrzöm a drága játékaimat. Nagyon szeretnek. Én is imádom a családomat!

Szakács Ágota

Éjjel volt, én sírtam. Édesanyám álmából felszökött, ijedtében azt se tudta, hol keressen. A kosár és az ágy közt voltam. Nem kiestem, hanem, álmosan, a kosár mellé tettem. Olyan érdekes volt, amikor elmesélték nekem!

Németh Csilla Izabella

**Győri Hunor,
Marosvásárhely**

A gyermekkorom nagyon boldognak indult, de sajnos elveszítettem édesanyámat, akinek emléke szívemben megmarad. Köszönet édesapának és nagyszüleimnek, akik mindig mellettem vannak.

Jakab Attila

Nagyon szerettek engem. Mikor megszületett a harmadik testvérem, sok-sok időt töltöttem vele a szüleim. Ha valami bajt okoztam, leültünk, megbeszéltük, és minden helyre fordult. Szeretem a családomat.

Jákó György

Amikor édesapám belement a Rétyi tóba, sírni kezdtem, féltettem, hogy belenyuvad. Édesanyám el kellett vigyen onnan, hogy édesapám fürödhessen. Később az volt a nagy élményem, amikor az úszópárnáról édesapám beborított a tóba.

Kádár Andrea

Az oviban egyszer odapisiltem. Félttem, hogy mamám földob a kocsira, de mikor értem jött, azt mondta: ha pisis vagy, ha kakás vagy, úgyis a mamáé vagy!

Vida Attila Csaba

Minél nagyobbra nőttem, annál rosszabb lettem. De ez nem volt baj. Negyedikes lettem, az életem megváltozott, mert már megérttem a gondokat.

Gábor Noémi

Egyszer az erdőben – három kisgyerek – eltévedtünk. A tehénpásztor kísért aggódó szüleinkhez. Ezekben az órákban átéltük, milyen érzés szülők nélkül lenni.

Balázs Orsolya

**Bege Bernadett
Krisztina,
Gyergyószentmiklós**

Sándor István, Szilágysomlyó

A marosvásárhelyi M. Viteazul Gimnázium IV. D osztálya

Amikor kicsi voltam, játékos voltam. Szerettem babázni, csúszdázni, hintázni, labdázni a gyerekekkel, otthon rajzfilmet nézni, rajzolni.

Trifán Dóra

Amikor megszülettem, nagy örömmel fogadott az egész család, de elsősorban a testvérem, aki nagyon várta, hogy legyen egy játszótársa.

Bölöni Tamás

Édesanyám egyszer elvitt egy babalátogatásra. Nem voltam hajlandó bemenni, így hát a süteményt és az üdítőt az ajtón kívül kínálták nekem.

Bustya Áron

Sokszor elmesélik a szüleim, hogy milyen voltam. Ha valami rosszat csináltam, nem titkoltam, hanem bebújtam

az asztal alá, és onnan mindent bevallottam. Egy könyv lapja elszakadt, és én azt mondtam: „Majd néni a géppel megvarrja!”

Szalontai Norbert

Anyukám a konyhában nagyon foglalt volt, egy csomó játékot az ágyamba tett, engem a közepére ültetett. Én lehúztam a zoknimat, megnyálaztam, és törölni kezdtem vele a falat. Igazán „szép” lett.

Kacsó Henrietta

Kezdetben nem a számba, hanem az orromba és a fülembe tettem az ételt. Apum a cumimra csípőspaprikát tett, de én addig szoptam, ameddig nem érződött az az illat, és nem csípett.

Keresztes Henrietta

Amikor megszülettem, az apukám is ott volt, ő hamarabb meglátott, mint anyukám. Vigyáztam a dolgaimra, most is megvan épen minden játékom. Nemrég született egy kishúgom.

Csegi Hunor Attila

Öt hónapos koromban befaltam a lábujjaimat. Amikor először járókába tettek, felborultam, fejre estem.

Cseh Noémi

Ha sétáltunk, és elmaradtam anyuékától, kiáltottam: „Várd meg a lányodat!” Az ebédnél megköszöntem a részemet: „Köszönöm a részeget”.

Csepán Dorottya

Hároméves voltam. Gergővel elhatároztuk, hogy átbújunk a kerítés alatt, és meglátogatjuk a Marospartot. El is tűntünk. Kerestek. Gergő apukája kerékpárral ért utol minket. Mi mit sem sejtve szaladtunk feléje. Akkor még nem tudtam, hogy életem legnagyobb verését fogom kapni. Megérdemeltem, mert könnyen beleeshettünk volna a Marosba.

Osztian Pálma Rozália

A bátyám nem akart enni. Én ettettem őt, tőlem elfogadta az ennivalót. Anyukám a mai napig emlegeti, miket csináltam. Én örömmel hallgatok, és közben nagyokat nevetek.

Gál Noémi

Holló Bence, Csíkszereda

A cumisüvegemet „elvitték a madarak”. Megszidtam őket. Keresgeltük a hóban, tavasszal minden csatorna-fedőnél bekukucskáltunk, nem sodorta-e be a hóle oda a cumisüveget. Először csak 4 napot jártam oviba, mert nem értették a szavaimat. Például a vécé papírnak azt mondtam, hogy vaci péter.

Péter Vivien

Mamának volt egy japán pincsi kutyája, rá akartam ülni a hátára, de kifutott a lábam között. Amikor evett, meg akartam enni az ételét. Szomorúságomra mamám társasházba költözött, és vége lett az udvari játszásnak.

Márkus Evelin

Dundi voltam, és szerettem enni, de a kását és a halat utáltam. Elhullt a fekete hajam, és szőke nőtt.

Zólyomi Izabella

A garázsból kiszabadult egy kutya, és mérgesen egyenesen felénk tartott. Édesapám ölbe vett, így védett meg. Rájöttem, hogy az életben más veszélyek is vannak, mint injekciót kapni.

Osváth Egon Csaba

Nem szerettem a tejbegrízt. Vagy anyukára köptem, vagy hagytam lefolyni az államon. Falun ettem a földet és a moslékot. A kutyákat simogattam, a libáktól félttem.

Kerekes Andrea

Első gyerek vagyok. Kaptam a szüleimtől egy óriáspanda-macit, amit még ma is őrzök.

Benke Noémi

Szerettem papírostól enni a csokit. A hintáról nem akartam leszállni. Mikor fürödtem, kezembe vettem a zuhanyozót, és telefonáltam vele mamának.

Barabás Anna-Mária

Kaptam egy macit a szüleimtől. Nagyon szeretem még most is, igaz, már sokszor megvarrtuk. Elalvásakor hozzábújtam, és simogattam. Feltettem magamra anyukám sálait, kifestettem magam, és divatbemutatót tartottam.

Tempfli Bernadett

Nagyon kicsi súllyal jöttem a világra. Szüleim féltettek, mert első gyerek voltam, és egyetlen is maradtam nekik. Ha valamelyikük készült valahova, vettem a kicsi cipőmet, hogy induljak én is.

Székelly Leila

Oláh Otília, Túrterebes

Péter Nóra, Székelyudvarhely

A nagyváradi Dacia Iskola IV. B osztálya

Három-néggyéves lehettem. Bogi nővérem hegedült éppen, Monti csárdását tanulta. Mikor a gyors részhez ért, egy fakanállal és egy üres pillepalackkal hegedültem én is. Addig könyörögtem Ági néni-nek, hogy végül felvett a növendékei közé hegedülni. Ilyen makacs és akaratos voltam, és mostanában sem változtam sokat.

Oláh Zoltán

Nem beszélni, inkább énekelni szerettem. Ha szülinapom volt, a tortát csak magam akartam megenni. Nem volt testvérem, nem tudtam, mi az az osztozkodás.

Fazekas-Schneller Renáta

Kiskoromban kúszva közlekedtem. Mikor először elvittek nyíratkozni, nagyon sírtam. Félttem a hangos zajoktól is. A kedvencem az esti fürdetés volt.

Zsupen Arnold

Este anya bekapcsolt egy szép, csendes, nyugodt zenét, én úgy neveztem: királyi zene. Arra mindig elaludtam. Válogató, nyafogós voltam, mégis szerettek, s felneveltek egészségben.

Sikli Kincső

Nem sírtam sokat, jó gyerek voltam. Kétéves korom előtt már ismertem a betűket: a t Tomi betű, az a Apa betű volt. Séta közben minden autó rendszámát elolvastam. Elteltek ezek az idők, de jó visszaemlékezni.

Sikli Csongor

Mióta az eszemet tudom, szeretem a tejet. Mindig volt egy kis plusz súlyom, pedig szeretek játszani, focizni. Szófogadó gyerek voltam, kivéve mikor világgá akartam menni.

Várdai Zoltán

Délután a kis kocsimban a teraszon aludtam, még akkor is, ha hullt a hó. A szomszéd néni kérdezte: „Kitesz anyukád megfagyni?” Mindent megettem, még a spenótot is. Ma már nem. Óvodás koromban megszerettem a kertészkedést. Most még nagyobb örömmel folytatom.

Köteles Roland

Nagyon picike voltam, másfél kiló. Sokáig bent kellett maradnunk a kórházban anyukámmal. A karácsonyfa nagy volt, a szoba kicsi, így a mózeskosaram bekerült az ágai alá. Szüleim szerint én vagyok a legszebb ajándék, amit valaha is kaptak.

Huber János

Pető Dávid, Szabadka

A marosvásárhelyi M. Viteazul Gimnázium III. D osztálya

Kétéves koromig nem aludtam éjszaka. Szerettem sétálni és képes könyveket nézegetni, amiket soha nem szakítottam el.

Szigeti Nimród

Mikor betettek a kiságyba, rögtön nekifogtam sírni. Édesapám azt mondta, hogy biztos magasságmérő van a fejemben, mert mikor az anyukám ölében voltam, akkor nem sírtam. A bölcsődében egy évig lestem az ajtót, hogy mikor jön már édesanyám, hogy vigyen haza.

Szakács Dániel

Kétéves voltam, amikor megszületett az első testvérem. Mindenben utánoztam: cumiztam, babakocsiba akartam ülni. A tojásokat dobálni kezdtem, mint Tom és Jerry, de nekem nem sikerült, mint nekik.

Madaras Norbert

Nagyon szerettem a meséket. Még játék közben is szerettem mesét hallgatni. Kétéves születésnapomon nem engedtem, hogy felvágják a macitortát. Legcsodálatosabb az, hogy megtanultam olvasni és írni.

Pál Endre

Bébi koromban úgy sírtam, hogy: lej-lej-lej. Négykézláb másztam, hátrafele. Éjjel vándoroltam a szüleim ágyához, egy éjjel viszont az ajtóban elaludtam.

Kiss Laura Kimberly

Az óvodában volt egy rossz fiú, mindenkivel verekedett, ezért nem akartam menni. De később bátor lettem, már nem féltem tőle, így nyugodtan mentem óvodába.

Györfi Szidónia

Mindig szerettem volna egy kistestvért, akivel játszhatok, akire vigyázhatok. Levelet és kockacukrot is küldtem a gólyának, hogy hozzon nekem egy kistestvért.

Szalo Emese Andrea

Minden születésnapot megtartottunk, aminek mindig nagyon örvendtem. Szerettem barátkozni, játszani, rajzolni és kézimunkázni.

Jáni Dalma

Vukov Johanna, Szabadka

Sokat sírtam, igényeltem, hogy mindenki csak velem foglalkozzon. Minden érdekelt, mindenhez hozzányúltam, és a számba tettem. Amikor a cumim elveszett, az egész család kereste.

Jáni Dorottya

Szerettem aludni az apum hasán. Anyukám hasra fektetett, felhúztam a lábamat, összegömbölyödtem, mint egy kis sündisznó.

Páll Arnold

Tatám és én ketten voltunk otthon, nem tudtuk, hogy mit csináljunk. Egy cipősdobozt keresett, beleültem, és húzott. Egyszer apukámmal felültem egy pónira az állatkertben. Nem lehet leírni minden élményt, mert az én gyermekkorom csodaszép.

Magyarossy Noémi Itala

Sziveri Dániel, Szabadka

A kiságyból felszedtem a matracot, kibújtam, és megkerestem a játékaimat. Én elfelejtettem, de szüleim nevetve mesélik ezeket a történeteket.

Sikó Beáta

Két és fél évesen szólaltam meg először, már azt hitték, hogy néma vagyok. De amikor megszólaltam, már mondtam a Kiskakas meséjét! Mivel most született meg a tesóm, el tudom képzelni magam baba koromban.

Farkas Tamás

Szüleim elbeszéléséből tudom, hogyan indultam el. Anya éppen a konyhában főzött, én pedig a szobában játszottam. Lehúztam a zoknimat, és mezítláb elindultam a konyha felé. Anyunak földbe gyökerezett a lába, mikor meglátott, hogy fogózkodás nélkül jövök feléje.

Mátéfi-Takács Tamara

A testvérem nagyobb, mint én, és ami butaságot csinált, én mindenben követtem. Nagymamánál, falun mind kiszedtük a palántát a melegágyból. Szerettem segíteni anyunak, amikor tésztát gyúrt, de olyankor minden tele lett liszttel.

Doma Noémi

Nagytatám az óvoda kapujában várt, és a játszótérre vitt. Nagymamámmal sok éneket és verset tanultunk.

Orbán Annamária

Nem sírtam, aludtam, sovány voltam, sokat mondtam, a bátyámat harapdáltam. Leszedtem az ibolyát, margarétát, berket, vele együtt az egész kertet.

Gergely Anna, Csíkszentkirály

Vojna Andrea Zsuzsanna, Csíkszereda

A kovásznai III. D osztály

Beleesett a sapkám a patakba. Nem tudtak megvigasztalni. Anyukám felhívta apukámat. Apukám belemászott a csobogó patakba, és kihozta a sapkámat. Anyukám azt mondta, hogy erre a napra egy galiba bőven elég.

Nagy János

Mamámnál voltunk. Anyuka lefektetett, és mama is sokszor bejött csendesen, hogy megnézzé, alszom-e, utána tata, anyuka, apuka is jött. Mégis lepottyantam a földre. Megijedtem, de kacagtam. Azóta neveznek fírgő-forgónak.

Ördög Fanni

Az volt a legjobb napom, amikor nem kellett nappal aludnom. Keresztanyáméktól kaptam egy labdát, és játszottak is velem. Jól telt az a nap.

Deák Melinda

Átestem a küszöbön, megütöttem a lábam. Mondták nekem: „Tontyó”, mert totyogtam. Ez nagyon tetszett. A szüleim azóta is tontyónak becéznek.

Dancs Tímea

Sírós voltam, és azt mondták nekem: Japánka. „Nem vagyok Japánka!” – kiáltottam mérgesen. Anyukám kacagtak, az egész család ki volt pirosodva. Nem tudom, miért kell másokat kikacagni.

Kucsván Beáta

Addig-addig rosszalkodtam, hogy magamra öntöttem a kávé. „Menj be a szobába!” – mondta anyu. Ott maradtam a szobában, de dühös voltam anyura.

Barabás Kinga

Mamámnál korcsolyáztunk a patakon. Beszakadt a jég. Megijedtem, és megfogadtam, hogy többé nem korcsolyázok a patakon.

Elekes Helga

Péntek Eszter, Sárvásár

Mirci cica a küszöbön dorombol, Nézi Iza, s lassan hozzá így dalol:

– Mirci cica, fogjál sok-sok egeret, Gyere haza, s kergessed a legyeket!

Iza baba szereti a cicákat, Fülét, farkát egyre jobban cibálja:

– Gyere, Mirci, húzzam meg a farkadat, Utána majd ugrálhatsz jó nagyokat.

Péter Izabella, Ivó

Amikor én kicsi gyerek voltam, Bújócskában sztár nem voltam. Talán féltem a sötétbe bújni, Jobbnak láttam szemem letakarni. Amikor ezt a többiek látták, Nem kacagtak, ők is ezt csinálták. De amikor apukám meglátta, Úgy nevette, most is fáj a háta.

Antonya Bence, Brassó

Menyhárt Réka, Kovászna

Kovács Norbert,
Szilágysomlyó

A szilágysomlyói IV. A osztály

Jó gyerek voltam, szerettem hintalovazni, játszani a labdával, cicával, kutyával. Eddig nagyon szép, vidám gyermekkorom volt.

Biro Zsolt

Egyszer, amikor anyukámnak az ölében ültem, hirtelen elájultam. Nagyon sokat kellett vigyienek a doktorhoz, amíg meggyógyultam. Édesanyám véleménye szerint nagyon jó kisgyerek voltam.

Gálfi Csaba Erik

Egy szép, téli napon születtem. Sok rosszat és kevés jót csináltam. Felvettem az édesanyám cipőjét, nem hagytam, hogy nézzék a tévét, sírtam, hogy a szüleim játsszanak velem. A rongybabám volt a kedvenc játékom.

Kiss Andrea

A legnagyobb csínytevésem az volt, amikor a nagyszüleim udvarán leparkolt autónk kézifékjét kienedtem, és elindult lefele az udvaron, át az útkereszteződésen, végül egy telefonpóznában megállt. Engem az unokatestvérem útközben kiszedett az autóból.

Horváth Dávid

Egyéves voltam, mikor megszületett a testvérem. Amikor hazahozták, meg sem néztem, mert féltem tőle. Később jól tudtam vele játszani. Egyszer bújócskáltunk. Felmásztam az udvaron levő diófára, és az ág letört alattam. Még a kutya is megijedt, akkorát huppantam.

Józsa Benjámin írása és rajza

Egy csomag cigarettát darabokra szakítottam, és odaadtam apunak: „Nézd, apu, csináltam csokat-csokat!” A következő héten széthordtam a kormot az egész házban. Ezekre az eseményekre emlékeznek a legszívesebben a szüleim.

Nyegrán Laura

Szerettem a ruháimat rakosgatni. Amikor óvodába kezdem járni, eleinte anyukám ott kellett maradjon velem.

Köteles Attila

Nagyobbik testvérem tanított meg játszani. Az óvodai időszak felhőtlen volt. Most a tanító néni szeretete nagy biztonságot ad nekem.

György Beáta

Mikor csecsemő voltam, csak ettem, ittam, aludtam. Anyukám felejthetetlen élménye, amikor guggoló helyzetből felálltam, s két-három lépést tettem.

Balla Péter

Miután megtanultam járni, kiszedtem a szekrényből a ruhákat, feldugtam az orromba a faszilánkot, pálmalevelet ettem, ecetet ittam, kiszöktem a kapu alatt.

Dull Brigitta

Másfél éves sem voltam, s már eltörtem a lábam. Négy hétig volt gipszben, amit én csizmának neveztem. Még két éves sem voltam, de már napközibe vittek a szüleim, ahol meg kellett tanulnom románul, mert senki sem értette, hogy mit mondok.

Kőműves Viktória

Hatan vagyunk a családban: Péter legjobban pecázni és rajzolni, én írni és olvasni, Márton rajzolni és tanulni, Eszter ordítani és visítani szeret.

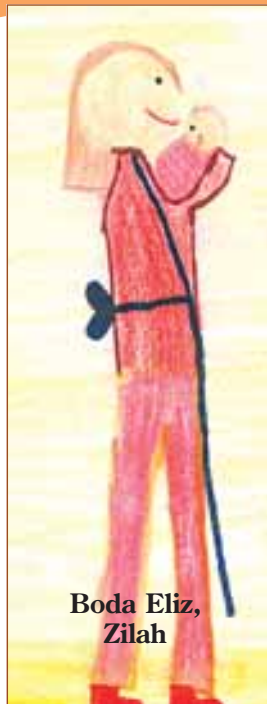
Sallay Márta

Feltettem édesanyám téli sapkáját, nem láttam tőle semmit, és legurultam a lépcsőn. Boldog család vagyunk, hitben és szeretetben igyekszünk élni.

Ruzsa István

Kiss Ágota, Szilágysomlyó

**Boda Eliz,
Zilah**

A zilahi I. Maniu Iskola III. B osztálya

A szobámat kiraktam játékkal. Csak a babáimmal foglalkoztam. Falun nagymamámnál sokat játszottam a sárban.

Major Edina

Anya örült, hogy milyen jó gyerekek vagyunk, csendben játszunk, semmi sírás, veszekedés. Nem is volt min veszekedjünk, hiszen a csempekályhában volt elég hamu ahhoz, hogy mindkettőnknek jusson belőle. Hamus volt ott kályha, szőnyeg, de a legkormosabbak mi, a kis „kályhaseprők”. Mikor anya a két „Kisbencét” meglátta, azt sem tudta, sírjon-e vagy nevéssen. Nevetni nem volt kedve, de takarítani, fürdetni muszáj volt. Sokszor emlegetjük ezt a „jóságot”.

Kis Oszkár

Negyedik gyereknek születtem a családba. Szüleim nagyon örültek, három leánytestvérem sokat dajkált, játszott velem.

Szőllősi Benjámin

Apukám rászoktatott a mesére. Azután már nem tudtam elaludni mesélés nélkül.

Kulcsár Miklós

Pásztor Karola, Brassó

Belementem a nagy tócsa közepébe. Bokáig ért a sár, és senki nem mert bejönni utánam. Végül édesapám meglegelte, és kihozott. Jól megdorgált érte.

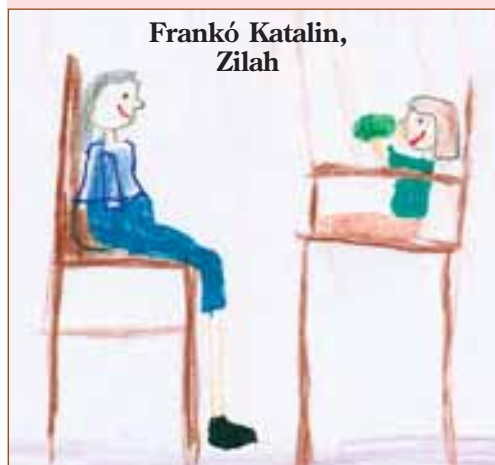
Lakatos Rudi

Nekimentem a virágnak, és azt mondtam: „Bocsi”. Kirámoltam a szekrényt, és ott aludtam.

Dácz Zsuzsa

Nagyon eleven voltam. Ha egy másodpercre elfordultak, már kivettem a lábam az etetőszékből. A homokozóban feldobtam a homokot, és azt mondtam, esik az eső.

Covaci Diána

**Frankó Katalin,
Zilah**

Kiskoromban, mikor anyuval a kórházban voltunk, ő mindig tudta, mikor sírok én, mert kényesebben sírtam, mint a többiek. Mikor bejött a szomszéd bácsi, vagy ment a szekér az utcán, úgy ordítottam, ahogy kifért a számon.

Lakatos Judit

Nem akartam meginni anyuka tejét, és mindig álmos voltam. Egyszer megkétkültem, és mikor anyukám megmérte a lázamat, 40 fokot mutatott.

Kovács Krisztián

Csintalan voltam. Levertem a villanymelegítőt, és felgyúlt a szőnyeg. Kimásztam az ablakon, és elszöktem otthonról.

Dobrai Márta

Hosszú volt a hajam, mint egy lánynak. Amikor először mentem „munkába”, kicsi voltam és játékos.

Máté Lénárd

Szüleim elmentek a mezőre, és a testvéremre bíztak engem. Lefektetett, és elment biciklizni. Én felébredtem, és pizsamában, mezítláb indultam megkeresni a testvéremet.

Bécsi Attila

Mindig féltem a pulykától, de azért szembe akartam szállni vele. Elkezdett futni utánam. Nem tudtam, mit csináljak: fussak vagy sírjak. Odaugrott apu, és ráütött a pulyka fejére.

Szőllősi László írása és rajza

Adorján István, Csíkmenaság

A csíkmenasági III. osztály

Anyuka sokat volt velem kórházban, míg megszülettem. Szégyellős voltam, nem akartam senkivel beszélgetni. Egy cérnaszállal eljátszottam egy fél napot. Ha játékot kaptam, szétszedtem.

György Roland

Leültem a kályha elé, kiszedtem a hamut, és ettem. Még fényképet is csináltak, ahogy majszolom a hamut.

Lőrincz Réka

Nagyon beteges voltam, sok injekciót kaptam. Az üzletekben úgy hívtak, hogy kis herceg, mert szőke voltam. Születésemkor egy kötött zokniba is belefértem.

Bálint Zsolt

Ötéves koromban elvittek Vásárhelyre a kórházba.

Édesanyámmal mentem. Nekem ez rossz emlék, mert sokszor megszürtak tűvel, de a végén jó volt, mert kiderült, hogy egészséges vagyok.

Márton Attila

Egy virág szárával vertem a kutya orrára. Dühbe gurult, ledöntött a földre. A csíksomlyói kórházban kötöttem ki. Még most is félek az orvosoktól, de a kutyákkal sem vagyok barátságban.

Györfi Noémi

Ha mezőre mentünk, csak játszottam az egérrel, pillangóval, szöcskével, békával. Már leszoktam az efféle játékokról. Kicsi koromban is, most is legkedvesebb játékszerem a ceruza és a fehér rajzlap: nagyon szeretek rajzolni.

György Barnabás

Anyu nagy utazótáskájába beleültem, és bezipzároltam magam. Nem tudtam kijönni, és sírni kezdtem. Mami a szomszédban is keresett, míg végül a szobából hallott valami sírást. Meg is talált.

Anicai Izabella

Míg a szüleim kint dolgoztak, a testvérem levágta a szép, hosszú, göndör hajamat. Úgy néztem ki, mintha az áram rázott volna meg. A legelső hajvágáskor keresztanyám alig tudott egy rendes frizurát csinálni nekem. ha megszidtak, elbújtam az íróasztal szekrényébe.

Dánél Csaba

Kiss Zsuzsanna Imola, Maroskeresztúr

Kiscsoportos koromban minden este cipőt pucoltam, zoknit mostam, port töröltem. A szomszédasszony be akart jönni a szobámba, én figyelmeztettem, hogy nálunk cipő nélkül járunk.

Lázár Arnold, Apáca

Hároméves voltam. Egy nap nagymama vigyázott rám. Betolta az előszobából az apuka nagy biciklijét a nagyszoba szőnyegére. Felültem az ülésre, és taszított körbe-kereken. Kacagtam és visibáltam. Olyan boldog voltam, hogy a ház is zengett bele.

Balogh Benjámin, Brassó

**Farkas Loránd,
Egrestő**

Bartha Éva Vivien, Maroskeresztúr

A kolozsvári Zenelíceum III. B osztálya

Háromkerekű nyuszi-biciklimmal az ajtónk előtti három lépcsőfokról nagy bátran lekerekiztem. Fejre álltam, de kutya bajom sem lett, visszapattantam a járgányomra, és vígan mentem ki az udvarra, ismételve, hogy „bicakkalida”, vagyis bicikli.

Petrov Péter

Óvodás koromban sokat kértem a gólyát, hogy hozzon nekem is egy kistestvért. Egy reggel arra ébredtem, hogy nagymamám költött. Mondta, hogy megszületett a húgom. Amikor édesanyám hazajött a kórházból, ünneplő ruhába öltöztem, mert a test-

Both Orsolya

vérem születése ünnep volt számomra. Remélem, hogy lesz még egy testvérem, és akkor már ketten örülünk neki.

Tatával sétáltunk, és elkezdett esni az eső. Tatám fölhúzta az ernyőt, de én addig bömböltem, míg be nem csukta. Megértette, hogy félek. Bőrig áztunk, de nevettünk, mert csiklandoztak az esőcseppek.

Mikola Brigitta

Édesanyám kitálalta a finom levest. Miközben imádkoztunk, megragadtam a tányérkámat, és feltettem a fejemre kalapnak. A laska- és murokdarabkák megakadtak a szemöldökömön, az orromon és a fülemben. Azóta is nevetünk rajta, ha eszünkbe jut.

Ágoston-Palkó Csilla

Egy krémesdobozt vettem a kezembe, és úgy bekentem magam, hogy nem látszottam ki alóla.

Pásztori-Kupán Zsófia

Palmán, az egzotikus parkban egyszercsak Mama karjára szállt egy jácintkék arapapagáj, és így szólt:

– Hola!

Hatalmas csőrével megragadta a mama gyűrűjét, és elkezdte húzni. Táti meg én nevettünk.

Tompa Ábel

Voltak elképzelt kutyáim. Egyszer elmentünk vásárolni, és én vittem magammal őket. Az üzletben hozzákötöttem pórázukat egy kiságy lábához. Vásároltunk, majd kijöttünk. Én bent felejtettem a kutyákat. Sírni kezdtem. Édesanyám hiába mondta, hogy ő kihozta őket, és ott vannak a lábamnál, én nem fogadtam el. Visszamentem, és az elárúsító nénik nagy csodálkozására – mert ők ugyebár nem látták a kutyáimat – eloldoztam őket, és kísértálm az üzletből.

Fülöp Zsuzsa

Kutasi Borbála, Maroskeresztúr

Tityi-totyí egyévesen máris bontottam a falat. Mire anyukám észrevette, én már ettem a falat. A testvérem bontómesternek nevezett.

Móra Emese Gyöngyvér

Amikor kicsi voltam, a szüleim elvittek a budapesti állatkertbe. Húsz percet töltöttünk ott, mert engem csak egy alvó hal érdekelt. Most már nagyot nézve hallgatom, hogy régebb nem érdekelt az állatok.

Maksay Csaba

Kutasi Izabella, Maroskeresztúr

Vajnár Antónia, Marosvásárhely

A gyergyóalfalvi IV. B osztály

Segítettem anyukámnak főzicskézni, szilvágombócot gyúrni és formálni. Anyukám mindent megengedett, amiben segíteni lehetett. Az unokatestvéremtől féltam, mert megszorongatott (szeretettől).

Borsos Dorottya

Kint is, bent is a falat piszkáltam, és a darabokat ettem meg. Féltam a művirágtól, mert a végén drót volt, s mikor rossz voltam, anyukám rákoppintott az ujjamra. Kedvenc szórakozásom a papírgyűrögetés volt.

Nagy Katalin

Két és fél éves koromban az Új Kelet első oldalára kerültem: „Zsenik nálunk is születnek – Pál Romuáld felismeri a nagy nyomtatott betűket, több mint harminc versikét és éneket tud. Nagyon élénk a fantáziája, ő is kitalál meséket.” Elneveztem a betűket: Anyuka betű, Botibetű, Mamabetű, Sanyibetű.

Pál Romuáld

Akkor se sírtam, amikor a két és fél éves bátyám kivett a mózeskosárból. Háromévesen felmásztam a kút tetejére, a szomszédok megláttak, és beszaladtak levenni. Szerettem elbújni a ribizlibokrok közé, és enni az éretlen ribizlit.

Pál Tímea

Amikor először mentem óvodába, sírni kezdtem. Le-fényképeztek, de én nem kacagtam, szomorú voltam.

Bartis Emília

Betöltöttem a második életévet, mikor legelőször átaludtam az éjszakát. Szerettem, ha a szüleim szerre az ölükben hordoztak, és nézhettük a csillagokat. Ami nem ízlett, bedobtam a szekrény mögé, míg ki nem derült a pimaszságom. Köszönöm a szüleimnek, mert nem kaptam ki tőlük.

Vargyas Ákos

Már hároméves korom óta járok az erdőre, a mezőre a szüleimmel. Azt szerettem, hogy a gyeplőt én fogjam, hajtsam a lovat.

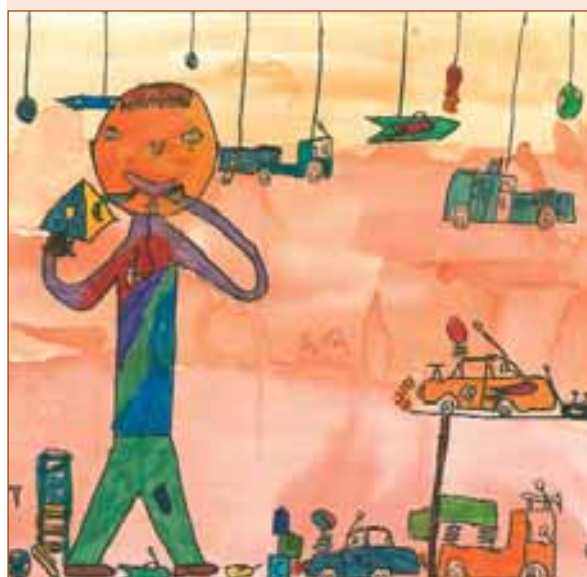
Magyari István

Király Edina, Kalotadámos

Kiszedtem a hamut a csempékályhából, szétszedtem a csergőórát, a kézkrémet felkentem a párnára, szétszedtem a vasalót, a frissen meszelt falat almával megpotyoltam. A szüleim mindig megbocsátottak. Mosolyogva emlékezünk vissza a kiskoromra.

Koncsag Krisztián

Papp Iván, Szabadka

Anyukám elment tejért. Addig ráztam a kiságyamat, míg össze nem dőlt. Mire anyukám bejött, a földön hevertem az ágyammal együtt. Annyira tetszett a szappan illata, hogyha nem vigyáztak, és a kezembe került, azonnal megkóstoltam.

Erdős Anita

A fürdés megnyugtató, így hamarabb aludtam el. Óvodáskoromtól volt igazán izgalmas a gyermekkorom.

Györffy Tímea

Kipróbáltam az ollót, összevagdaltam az esernyőt, a sötétítőt. A szaloncukrot felnyomkodtam a tisztára törölt ablaküvegre.

Csala Helga

Szerettem énekelni és táncolni. Ha valaki rám nézett, sírtam. Nem szerettem óvodába járni. Szerettem rajzolni és kirakózni.

Szakács Bernadett

Háromévesen magamtól megtanultam biciklizni. Télen szerettem szánkózni, tatám sokat húzott. Olyankor nagyon örültem.

Ilyés Norbert

Egy kíváncsi kiscicának, amelyik felbátorodott, és beugrott a kocsimba, megragadtam a farkát, és jóízűen harapdálni kezdtem. Tipegő koromban a kiskutyánk tányérjából megettem az ételt.

Coste Paula

Nagymamám beletett a gyermekágyba, hogy aludjak. Fölkeltem, és kimásztam. Mamám nagyon megijedt, és még aznap kicserélte egy jóval magasabbra.

Györfy Tihamér

Szakács Renáta, Gyergyóalfalu

Utánoztam tatám köhögését. Sok verset, mondókát tudtam, a felnőttek mindig szerepeltettek. Bátyámmal felmentünk a galambokhoz, és órákat töltöttünk ott figyelve őket.

Kosztándi Krisztián

Összerajzoltam a falat meg az ajtót. Az ágy fölött volt egy torontáli szóttos falvédő. Föléje a falra színes ceruzával virágokat rajzoltam, mintha onnan nőttek volna ki. A nagyszüleim azt mondták, hogy szép.

Gál Andrea Amália

Az evéssel gondok voltak. Még a csirkéknek is adtam az ételemből, hogy hamarabb fogyjon. A szomszéd néni kertjéből szedtem egy szép csokor virágot, és nagy örömmel szaladtam haza vele.

Molnár Tímea

Óvodába nem szerettem járni, minden reggel sírtam. Volt egy kiskutyám. Ha a szüleim nem vették észre, a sapkámat a fejére raktam. Már kiskoromban vártam, hogy menjek iskolába.

Vargyas Tihamér

Ügyes voltam, huncut voltam, nagyon sokat mondtam, el-elhallgattam, de azért csak egy mondó-masina voltam.

Bálint Andrea, Keresztvár

Kiskoromban ügyes voltam, Ágyacskámban szépen aludtam. Meséket olvastam, Szaladtam és hintáztam, Nagyon boldog voltam.

Moarcă Ana, Keresztvár

Amikor én kicsi voltam, nagy rántottát csináltam. Még nem tudtam beszélni, És éhes kezdtem lenni. A hűtőt én kinyitottam, A tojásokat földhöz csaptam. Apa a nagy csattogásra Beszaladt a konyhába. Akkor értette meg most már, Hogy én szeretnék rántottát.

Budrala Sára, Nagyszeben

Gazda Orsolya, Sepsiszentgyörgy

Dundi voltam, huncut, de nem sírtam sokat. Nagyon tetszett a kiskorom.

Nagy Diána Éva, Erdőfüle

Többször voltam kórházban, operáltak is. Szerettem az állatokat, kutyákat, macskákat, csirkéket. Meg akartam simogatni a kiscsirkéket, és megcsípett a kotló. Sokáig sírtam.

Uri Tamás, Nagyvárad

Sokat játszottam kirakósokkal, babákkal és macikkal. Szerettem hallgatni az anyukámat, mikor mesét olvasott nekem. Nagyon szerettem kicsinek lenni.

Horváth Tamara, Nagyvárad

Elsős koromban 40 csirkét ütöttem le, és el akartam rejteni őket, de a testvérem megmondta anyunak. Nem büntettek meg keményen, mert még kicsi voltam.

Angi Alfréd, Menyő

Amikor megszülettem, nagyon örültek nekem a szüleim és a testvéreim. Nem akartam elengedni édesanyám kezét, szerettem, hogyha velem volt, és az ölébe ültetett.

Tóth Tímea, Menyő

LEVELEZŐ

Köszönjük a rengeteg érdekes, őszinte pályamunkát és a pályázaton kívül érkezett leveleket is: **Csompó Eliza**, **Henrietta** és **Evelyn**, Kémer; **Székely Emánuel Róbert**, **Mátyás Gellért Ottó**, Magyardécse; **Trombitás Ágota**, Nagysármás; **Bartus Imola**, Szászrégen; **Gönczi Noémi**, Szilágynagyfalu; **Barta Anett Angéla**, Szalárd; **Péntek Eszter**, Sárvasár; **Ambrus Andrea Mónika**, **Tamás Botond**, Gyergyószentmiklós; **Triptichon Baricz Lajos**, Szatmárnémeti; **Kovács Klementina**, **Szabó Róbert**, Kárásztelek; **Oláh Sindy Zsuzsanna**, Pécska; **János Ervin**, Csikmenaság; **Gál Krisztián**, Sepsiszentgyörgy; **Kokosi Gabriella Dalma**, Brassó; **Tamási Erhárd Károly**, **Szász Róbert**, Marosvásárhely; **György Boglárka**, Kovászna; **Dobos Erika**, Csíkszentdomokos; **Szopos Edina Cecília**, Csíkszenttamás; **Köteles Johanna**, Tenke; **Kis-Német Noémi**, Székelyudvarhely; **Szabó Dénes**, Székelyszenterzsébet; **Benkő Beáta**, Középpajta; **Steinbinder Gréta**, Börvely; **Orosz Bence**, Kolozsvár; **Csáki Krisztina**, Szilágycse; **Titişan Brigitta**, Szilágycse; **Váncsa Réka**, Csíkszereda; a **marosvásárhelyi** Bolyai Farkas Líceum III., a Művészeti Líceum III. B; a **gyergyószentmiklósi** Vaskertes Iskola IV. A, a Fogarassy Mihály Iskola III. A; a **szászrégeni** A. Maior Gimnázium IV. B; a **tordai** T. Murăşanu Iskola III. D; a **gyergyóalfalvi** Veress Iskola IV. B;

A **gyergyószentmiklósi** „Vaskertes” Iskola III. B osztályában szervezett olvasóversenyen a „Legtöbbet olvasó”, a „Legszebb olvasónapló” és a „Legszebb tartalom” címet nyerték el a legügyesebbek. Büszkék vagyunk rájuk!

Hibaigazítás! Köszönjük, hogy többen is figyelemztettek: a márciusi Napsugárba két hiba csúszott be. A mexikóvárosi Azték Stadion nem 10700, hanem 120000 férőhelyes, Brazília fővárosa 1960 óta nem Rio de Janeiro, hanem Brazília város. Bocsánat, jobban kell figyelniünk!

Könyvmoly

Ajánlom **Mátyás**, az **igazságos** című könyvet. Humoros és tanulságos mondákat találtok benne.

Mátyás Richárd, Kolozsvár

Mindenkinek ajánlom az *Andersen meséi* című könyvet, amely 28 csodaszép altató mesét tartalmaz szebbnél szebb rajzokkal.

Steinbinder Gréta Nóra, Börvely

A *két Lotti* című könyvet ajánlom *Erick Kästner*-től, érdemes elolvasni.

Bartha Bella Pálma, Marosvásárhely

Könyvecském, könyvecském,
Te tanítasz mindenre,
Olvasni, számokra,
De jó vagy számomra.

Man Henrietta, Marosvásárhely

A *Kincskereső kisködmön* *Móra Ferenc*től vidám és kicsit szomorú is.

Buksa Dalma, Marosvásárhely

a **nagyvárad**i G. Coşbuc Iskola IV. C; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola II. és III. C, a Hám János Iskola IV. osztálya; a **zabolai** III-IV.; az **egri** IV.; a **szilágysomlyói** IV. B; a **szilágypaniti** II-III. osztály.

A **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium I-IV. osztályosai közös farsangi ünnepélyén mesejátékot, jeleneteket mutattak be.

Márciusi „lila” megfajtások: A leghíresebb erdélyi zárandokhely Csíksomlyó. Dél-amerikai táncok: argentin tangó, szamba, mamba, rumba, lambada, szalsza; hangszerek: gitár, rumbatök, csörgő, furulya, okarina, pánsíp, cuatro, charango. Észak-Amerikában cowboyok, Közép-Amerikában sabanérók, Dél-Amerikában gauchók a lovas pásztorok. Híres paprikatermesztő Szeged, Kalocsa. Egyiptomban és Mezopotámiában épültek piramisok. **Könyvjutalmat nyertek:** **Almási Zsuzsa**, Margitta; **Szakács Patrick**, Tasnád; **Boga Emese**, Brassó; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola III. C osztálya.

Szólj, szám!

Érdemes volt kitartóan, komolyan Szólj, szám!-ozni hét hónapon keresztül. Össze-
gyűjtött pontjaik alapján

a **KŐRÖSI CSOMA SÁNDOR**
ANYANYELVI VETÉLKEDŐ ARADI
ORSZÁGOS DÖNTŐJÉBE jutottak:

a **csíkszeredai** Petőfi Sándor Iskola IV. A, a **gyergyóalfalvi** IV. B, a **kézdivásár-
helyi** Petőfi Sándor Iskola IV. C, a **nagy-
bányai** Nicolae Iorga Iskola IV. C, a **nagy-
váradi** George Coșbuc Iskola IV. C, a
szatmárnémeti Művészeti Líceum IV. B, a
Hám János Iskolaközpont IV., a **székely-
udvarhelyi** Bethlen Gábor Iskola IV. A, az
aradi Aurel Vlaicu Iskola IV. M, a Csiky
Gergely Iskolacsoport IV. osztálya, a **csík-
madarasi** IV., a **nyárádszeredai** IV. B, a
segesvári IV. C, a **szilágysomlyói** IV. A
és B, a **tordai** IV. D osztálya.

NYELVŐR-DÍJAT kapnak a
Napsugártól:

a **marosvásárhelyi** Dacia Iskola IV. C ,
a 2-es Iskola IV. C, a M Viteazul Iskola IV.
D, a R. Guga Iskola IV. C, a Bolyai Líceum
IV., a Művészeti Líceum IV. B, a **szászre-
geni** A. Ceușianu Iskola IV. B, a **gyergyó-
szentmiklósi** Vaskertes Iskola IV. A, a
Kós Károly Iskola IV. A, a **nagyváradi** Ju-
hász Gyula Iskola IV., a **nagybányai** N.
Iorga Iskola IV. F osztálya, a **ditrói** IV A és
B, a **gernyeszegi** IV. B, a **gyulakuti** IV. A,
a **dicsőszentmártoni** IV. E, az **erdő-
szentgyörgyi** IV. D, a **marosszentgyör-
gyi** IV. C, a **csíkmenasági** és az **erdőfü-
lei** IV. osztály.

Mihály Bernadett, Lövete

TESTVÉREK KUCKÓJA

A testvérem kétéves, huncut, aranyos. Mindenben
utánoz. Szeretjük egymást. **Dancs Tímea, Kovászna**

A testvéremet Attilának hívják. Nagyon szeretem.
Magányos lennék nélküle.

Tóth Brigitta, Szilágfőkeresztúr

Nekem egy öcsém van. Nagyon szeretem. Sokat
játsszunk, focizunk, fogócskázunk, kézilabdázunk.

Dohi Alfonz, Kőszegremete

Hároméves tesóm néha bosszant, összeveszünk,
de mindig kibékülünk. Ha ő nem lenne, az életem
unalmas lenne. **Hompot Orsolya, Marosvásárhely**

Lilla 11 éves, szeret tanulni. Jó testvér, ha kell, segít
nekem, szeretem őt. **György Ágota, Lemhény**

**A sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola II. E
osztályosai:**

Orsika óvodába jár, szereti ellenőrizni, hogy
megettem-e a tízórait. Nem szereti, ha a haját fésü-
lik, csak azt, ha ő fésüli a másét. Szeret játszani, de
amikor el kell rakni, engem hív. Hőemberépítésben
én, bukfencezésben ő a jobb.

Kovács

Brigitta

Az én tesóm Viola,
Szeme, mint az ibolya.
Szóke haja vállig ér,
Hasonlítunk, ő meg én.

Gazda Orsolya

Katinka az én tesóm,
Néha kicsit lusta,
Ha rájön a mondhatnék,
Be nem áll a szája.

Bartha Iza

Márciusi megfejtések: 1. párbaj, párviadal, vívás; csata, harc, összecsapás, küzdelem; lázadás,
felkelés; forradalom, polgárháború, zavargások; szabadságharc; háború; világháború. 2. vív,
viaskodik, küzd, csatározik, csatázik, hadakozik, háborúskodik, síkra száll, verekedik, birkózik, fel-
szabadít, párbajozik, marakodik, ostromol, viszálykodik, bunyózik, 3. zsivaly, bivaly, párbaj, vaj,
esély, papagáj, moly, ricsaj, díj, játékszabály, óhaj, óvóhely, tolvaj, zsámoly, fahéj, tutaj, estély,
fogoly, férj. **Bem József. Nyertesek:** **Fülöp Gábor**, Szatmárnémeti; a **négyfalusi** G. Moroianu
Líceum IV. C, a **marosvásárhelyi** L. Rebreanu Gimnázium IV. F osztálya.

Az elárvult, magukra maradt kis állatok felnevelése sok szakismeretet és türelmet kíván. Az állatkertek alkalmazottai mesélhetnek erről érdekes eseteket. Gondot okoznak a fiatal, tapasztalatlan nőtények is, amelyek nem tudják, mihez kezdjenek kicsinyeikkel. A vadonban eltanulják idősebb társaiktól a teendőket, de fogságban nem áll előttük a követendő példa.

Egy fiatal csimpánzanya rémulten nézte a nyivákoló „csomagot”, majd felkapta, és a papa karjába próbálta tenni, de az ijedten menekült az „ajándék” elől.

A mindössze 95 grammos **kispanda** vagy **macskamedve kölyköt** az ápoló csapzottan, dermedten találta a ketrec padlóján. Megfürösztötték, jól megdörzsölték, megszáritották, majd elektromos párnára fektették. Külön gondot okozott az etetése, az anyatej összetétele ugyanis fajonként változik, s ha nem felel meg az állatka igényeinek, bélhurutot kap, és elpusztul. Az ápolók macskakölyköknek szánt tejkészítménnyel próbálkoztak.

A fiatal állatanyák néha „agyonszeretik” kicsinyüket. Egy **fiatal gibbonanya** valódi „majomszeretettel” gondozta kölykét: mellére ölelte, állandóan tisztogatta, nyalogatta, oly hevesen, hogy kisebesedett a kicsi pofácskája.

Egy kuduantilop az állatkertben nem hagyta szopni borját. Nyilván csiklandós volt: amint a kicsi a tőgyéhez ért, lábával félrepenđerítette. A „szoptatási ceremónia” három ápolót vett igénybe: az egyik friss lucernával kínálta a mamát, hogy a figyelmét elterelje, a másik gyengéden az oldalát simogatta, a harmadik a tejforráshoz terelte a borjút.

A tengerparton talált **árva kis borjűfoka** egyáltalán nem akart szopni, de más tejet nem is adhattak volna neki, a fókatej ugyanis nem tartalmaz cukrot, a többi tej azonban igen. Így

BITAY ÉVA

KIS ÁLLATOK – NAGY GONDOK

hát különleges „heringlevest” készítettek számára: a halhúst mixerben összekeverték zabpehellyel és felfőzött vízzel. Ezt a híg kását óriási fecskendőbe szívták fel, majd gumicsövön át egészen a kisfóka gyomráig fecskendezték be naponta hatszor. A kis árva szépen nőtt, és nagyfóka lett belőle.

Az egyik erdésznek **egy árva őzgidával**

gyűlt meg a baja. Az őzike baj nélkül kiszopta ugyan a cuclisüveg tartalmát, de nem tudott ürítkezni. A vadonban ugyanis a suta „elfekteti” gidáját, és érte megy, amikor elérkezik a szoptatás ideje. A rejtékhelytől jó távol megnyalja gidácskája ülepét, mire az tudja, hogy „most már lehet”, és ürítkezik. Így

a fekhely mindig szagtalan és tiszta marad. A fogságban hiányzott a mama, hogy megadja a jelt, s bizony a gidácska hasa kezdett aggasztóan puffadni. Végül a ház hűséges kuttyája segített: elől-hátul alaposan körülnyalta, „megmasszírozta” a kicsikét, mire az végre könnytteni tudott magán.

KISKÓPÉ

Mi a nevük az alábbi állatok kicsinyeinek?

Egyeztessétek a számokat a betűkkel.

1. hal, 2. béka, 3. madár, 4. őz, 5. szarvas, 6. farkas, 7. medve

- A. kölyök, B. gida, C. poronty, D. borjú, E. bocs, F. ivadék G. fióka

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Márciusi megfejtések:
1b, 2a, 3c.

Nyertesek:

Balázsi Beáta, Érsemjén;
Szabó Róbert,
Kárásztelek; Boldizsár
Laura,
Gyergyószentmiklós.

NARSUGAR

TALÁLD KI!

Két májusi
ünnep

② Iszlai Ede,
Szászrégen:

1. Kerek gyümölcs
2. Meleg évszak
3. New ..., amerikai város
4. Gábor ..., részgyújtóról volt híres
5. Kerti szerszám
6. Bácsi párja
7. Egyik szülő
8. Mondat végére tesszük
9. Becézett János
10. Gépjármű

A gyerekek azt a házi feladatot kapják, hogy írjanak fogalmazást *Anya csak egy van* címmel. Peti a következőt írta:

„Amikor hazaértem az iskolából, édesanyám megkérdezte:

– Éhes vagy, kisfiam? A hűtőben van két fasírt, egyél.

Én benéztem a hűtőbe, és elkiáltottam magam:

– Anya, csak egy van!”

– Anya, mit szeretnél anyák napjára? – kérdezi Peti és Évi.

– Két jó gyereket!

– Hurrá, akkor már négyen leszünk!

– Anya, te hol voltál, amikor én megszülettem?

– A kórházban, kisfiam.

– És apa?

– A gyárban.

– És bátyó?

– Az iskolában.

– Hát senki sem várt, amikor megérkeztem?

– Kovács úr, a maguk Petikéje egy téglával beverte az ablakomat!

– Ó, adj nekünk azt a téglát, kérem. Tudja mi minden apróságot elveszünk, ami a gyerek pajkosságára emlékeztet!

Két csecsemő beszélget a bölcsődében:

– Te fiú vagy vagy lány?

– Fiú!

– Honnan tudod?

– Ha kimegy a dadus, megmutatom!

Kimegy a dadus, a baba felemeli a takaróját:

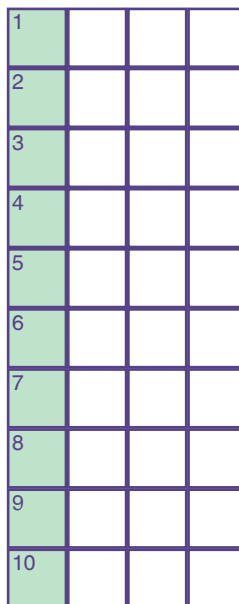
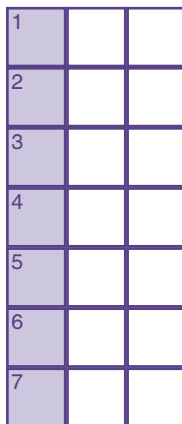
– Látod? Az én zoknim kék!

ÁPRILISI MEGFEJTÉSEK

1. Rügyfakadás
2. Április bolondja
3. ...a gyerekek imádnak homokozni.
4. Nem indul a járgány?

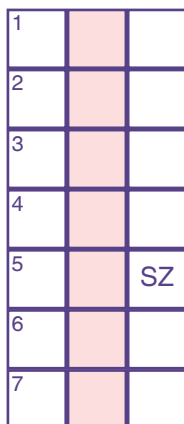
① Vizi Ágnes, Küküllőményfalva:

1. Hálószővő rovar
2. Verő
3. Tagadó szó
4. Kapni szeretne
5. Tölt
6. Nem édes
7. Csonthéjas gyümölcs

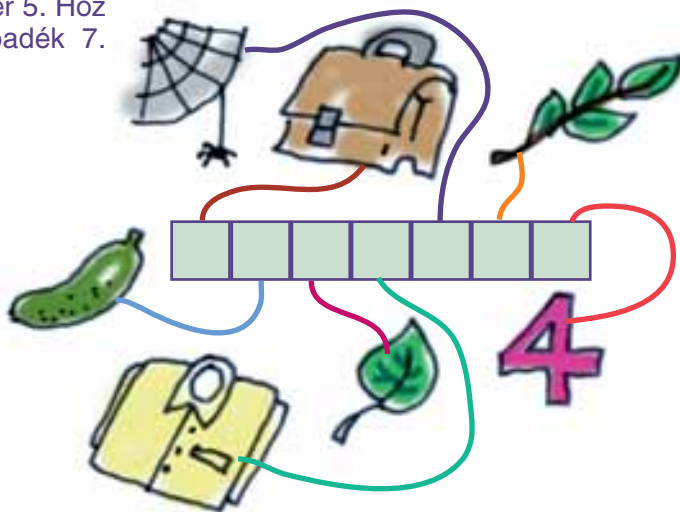

Csupa virág-rejtvény:

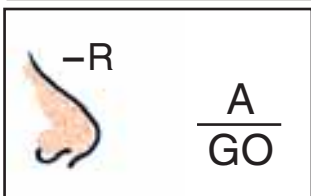
- ③ 1. Becézett Enikő 2. Erődítmény 3. Tollforgató
4. Kisebb fiútestvér 5. Hoz ellentéte 6. Csapadék 7. Esőben álló

④ Írd be a kezdőbetűket a kockákba!

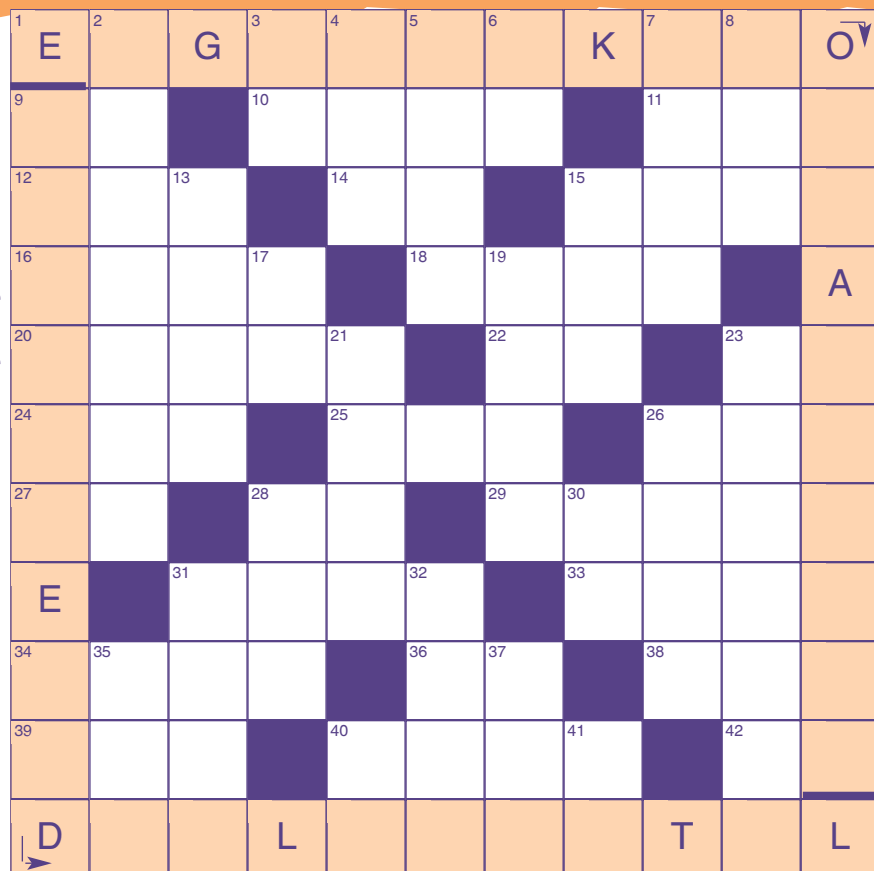
⑤ Két képrejtvény:

Gere Enikő Noémi
rajza,
Kézdivásárhely

⑥ Egészítsd keresztnevekké a betűsorokat!

R	E	N		
O	T	O	N	D
L	G	A		
Á	S	Z	L	Ó
G	U	L	A	
N	N	A		

Csorba Piroska
„Mesélj rólam” című
versének két sorát
olvashatod a rejtvény
szélső kockáiban.
Ha elküldöd a
szerkesztőség címére,
könyvjutalmat is
nyerhetsz!
a Rejtvénykirály

VÍZSZINTES

1. A megfejtés első sora

9. E napon
10. Övezet
11. Markod vége!
12. A máj váladéka
14. Dorogi Anna névjege
15. Fa koronája
16. LOLA
18. LEÉL
20. Bemutat
22. Répa mássalhangzó
23. Sáv szélei!

24. Gyom
25. Férfinév (EDE)
26. Zamata
27. Tejszélek!
28. Igaz Dezső névjege
29. Nem hall
31. Szanaszét dobál
33. Kisimít páratlan betűi
34. JEEA
36. Állatlakás
38. Ezrelék páros betűi
39. Kezdődik az este!
40. Büntető bejegyzés az ellenőrzőbe

FÜGGŐLEGES

2. Napozáshoz használt krém
3. Nem az
4. Lehetőség
5. Rohan
6. Sütő András névjege
7. Juhkarám
8. Összedőlt épület
9. A megfejtés második sora
13. Haladót elhagy
15. Egyik lábát a másik után teszi

17. Pára!
19. RS!
21. Óvoda, Kisdedóvó Intézet – röviden
23. ... a világ – szólás
26. X!
28. Becézett Izabella
30. Dédnagyapánk apja
31. ...-suta, ügyetlen
32. Rombol
35. Esdekelnéi kezd!
37. A közepén éltek!
40. Időszámításunk előtt, rövidítve
41. Személyét

A MÁRCIUSI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése:
Japura, Parana, Amazonas, Madeira, Colorado.

Könyvjutalmat nyertek:
Korondi Henrietta, Kisiratos;
Ábrahám Annamária, Fenyéd;
Katona Dávid, Kolozsvár;
Benkő Beáta, Középpajta;
Herdeló Mátyás, Szalonta;
a **szászrégeni A. Maior Gimnázium IV. B osztálya.**

– Még egy pillanat, anyu, és kész a meglepetés!

Itt születtem

Júniusi **Itt születtem** rovataunkhoz négy oldalra és hét-mérföldes csizmára lesz szükségünk, mert két települést is bejárunk. Márpedig Alsósófalva és Vista nem macskaugrásnyira van egymástól.

A régi Várada

A reneszánsz stílusú vár ötágú csillagra emlékeztet. A háromszögletű bástyákat földdel töltték meg, s ágyúkat állítottak rájuk. A Pece vizét a vársáncba terelték; az ostromlók legnagyobb bosszúságára a hévíz télen sem fogyott be.

A bazilika a legnagyobb és legfenségebb barokk templom Romániában

Nagyvárad, Bihar megye székhelye, „Erdély kapuja”, Partium jelentős városa a Sebes-Körös két partján terül el.

A város története Szent László király korába vezethető vissza, aki fiatal herceggént 1077 körül a már meglévő földvár nyugati oldalán lakótornyot építtetett, 1083-1092 között prépostságot alapított, amely később püspökséggé alakult. Ő építtette fel a várban a székesegyházat is. László király 1095-ben halt meg Zólyom várában. Hamvait 1140 körül Váradra szállították át. Ide temették el

1319-ben Beatrix királynét, 1395-ben Mária királynőt, 1437-ben Luxemburgi Zsigmond királyt. A vár körül kialakult településeket 1241-ben a tatárok elpusztították. A borzalmakat Rogériusz kanonok örökölte meg Siralmas énekében. A veszelek elmúltával a várost és a várat a székesegyházzal együtt újjáépítették. Vitéz János püspöksége (1445-1465) idején újra virágzott Várada.

1598-ban a Váradot ostromló török sereget visszaverik a védők. 1660-ban, az újabb török támadásnak már nem tudnak ellenállni. 1692-ben a császári csapatok felszabadítják a várat, véget vetve a 32 éves török megszállásnak.

Az 1848-as szabadságharc alatt itt volt a honvédség hadfelszerelési központja. 1850-ben az addig közigazgatásilag különálló Várada, Olaszzi, Velence és Váralja egyesül Nagyvárad néven.

A Kanonok-sor tíz épületből álló együttes, amelyet egy 57 pilléres, fedett folyosó köt össze

A századfordulón bevezették a vizet, a közvilágítást, és elindult az első villamos Váradon.

A 2002-es népszámlálási adatok szerint Nagyvárad lakossága 206.527 fő, amelynek 27,5%-a magyar nemzetiségű.

A Városháza 105 éve épült ifj. Rimanóczy Kálmán tervei alapján. Ő tervezte Várad legimpozánsabb szecessziós épületeit.

A városháza

A Fekete Sas-palota

A Fekete Sas-palotának három utcára is nyílik kijárata. Ezeket üvegfedelű átjáró, passzázs köti össze.

Pompás színházunkban 1890 októberében tartották az első előadást. Ez a nap más szempontból is jelentős volt: akkor és ott gyűltak ki az első villanyégők Nagyváradon.

A színház

Iskolánk, az egykori Dudek Fiúintézet, később 9-es Általános Iskola ma a George Coşbuc nevet viseli. Az iskola 4 épülete közül az, amelyben osztályunk is található, a Körös bal partján helyezkedik el, a városháza szomszédságában.

**Ady Endre – bár rövid ideig
tevékenykedett itt – nagyon szerette,
Pece-parti Párizsnak nevezte Váradot**

Lehet, hogy hihetetlen, de szeretünk iskolába járni. Jókedvű, érdeklődő társaság vagyunk. Tudunk a feladatra koncentrálni, de lazálni is. Egy kis csínytevésért sem kell a szomszédba mennünk. Tehát igazi gyerekek vagyunk. A tancsival együtt sokat járunk előadásra, versenyre, kirándulásra. Délutánonként, a tanulás után vár a zongora, gitár, dob, vízilabda, vívás, úszás, dzsesszbalett, mazsorett, taekwando, néptánc.

Látogassatok el HOZZÁNK! Nem bánjátok meg!

Az anyagot a 4. C osztály tanulói gyűjtötték. A fotókat tanítójuk, Tunyogi Katalin készítette.

SZÖTT, HÍMZETT TÖRTÉNELMÜNK

A matyó viselet

Az Alföld északi peremén fekvő Mezőkövesd, Tard és Szentistván *matyó* lakói, saját föld hiányában sokáig bérelt pusztákon gazdálkodtak. Amikor erre már nem volt lehetőségük, *summásként* keresték a kenyerüket, vagyis csoportosan vándoroltak a nagybirtokokra mezőgazdasági idénymunkára.

Hímzőművészetüket és viseletüket a XIX. század vége óta sokan megcsodálták. Móricz Zsigmond a matyó nőket olyan elegánsnak találta, mint a korareneszánsz-kori hercegnőket. Megcsodálta karcsúságukat, melyet puffos, rövid ujjú ingüknek, testre szorított, széles, rojtos vállkendőjüknek, hosszú, harang alakú, alul elálló szoknyájuknak és hímes kötényüknek köszönhetek. Nyári papucsukban, téli magassarkú csizmájukban úgy lépkedtek, „mint a legelőkelőbb dáma az udvari fogadáson.” Móricz az asszonyok fejdíszét, az ünnepi *fékötőt* vagy *sutát* is „fantasztikusan szépnek” találta. Ez a kontyukat borító, kisméretű, merevített *tokból* és az asszony állapota, kora szerint különböző módon kialakított és díszített, selyemszalagokkal bevont merevítőből állt. Az új asszonyét párta, a vőlegénybokrétából származó virágok és további kis csokrok ékesítették, a korosabbakét változatos módon körbekötött, különböző

színű rojtos kendők.

Az ingüket a városi ujjasok mintájára szabásában és anyagában is átalakították, már nem fehér gyolcsból, hanem színes virágos kásmirból, atlaszból

készítették. Az így kialakított *fellökőt* vállkendő nélkül viselték. Téltre *kuzsut* (hímzett borködmönt), vagy bélelt, meleg ujjast hordtak vállkendővel.

A férfiak bevágott kalapot, szertelenül hosszú és bő, hímes ujjú inget viseltek, melynek összecsavart végével verekedni is lehetett. Hozzá zsinórozott vörös pruszlikot (mellényt), majd galléros, gombos fekete lajbit, rövid, világoskék, zsinóros mentét öltöttek, bő gatyát húztak, hímes kötényt kötöttek. Téltre két gatyát vagy csizmanadrágot húztak. Bocskorban arattak, de egyébként csizmában, a szegények bakancsban jártak.

A XX. század elején a matyó viseletet hímzés helyett kereskedőktől vásárolt *ragyogókkal*: cseh, gyári készítményű, arany- és ezüstszerű paszomántokkal, flitterekkel (fémpikkelyekkel), sújtásokkal, rojtokkal díszítették – egyre gazdagabban. A ragyogóra nem sajnálták a pénzt: a család jövedelmének jelentős részét, sokszor a betevő falatot is a cifra viselet emésztette fel. Szállóigévé vált: „Hadd korogjon, csak ragyogjon.” Elszegényedésüket a helyi értelmiség nem nézte tétlenül: 1925 hamvazószerdáján összegyűjtette a ragyogókat, és a templom előtti téren máglyán elégette. Ekkortól ismét megnőtt a hímzés szerepe, de mind kevesebben öltöztek népviseletbe.

Matyó vőlegény és menyasszony,
URAI ERIKA rajza

AZ ÉLET VIZE

GYÓGYÍTÓ HAGYOMÁNYUNK

Kedves gyerekek! A víz az élet bölcsője. Földgolyónk és testünk több, mint 70 százaléka víz. A tűz, a levegő, a föld mellett az egyik legfontosabb természeti elem a víz. Őseink folyók mellé telepedtek, hogy önmaguknak és állataiknak elegendő vizük legyen. A vízhez számos mítosz, mese, szólás, szokás, termékenységvarázslás, gyógy mód kapcsolódik: élet vize, keresztvíz, szenesvíz (gyógyító célra), hús-véti locsoló víz, szentelt víz, vízözön. Farsangtemetéskor a telet jelképező kiszababút elvite-tik a vízzel, Atilla királyun-kat folyómederbe temették, a hinduk a Gangeszben mossák le bűneiket, és ide szórják halottaik hamvait, a „túl a vízen” a túlvilágot je-lenti, ugyanis több nép hitvi-lágában folyó választja el az élők és holtak birodalmát.

A Kárpát-medencében sok a gyógyforrás, gyógyvíz (ásványvíz, borvíz), termál-víz, amely megtartja egészségünket, és gyó-gyítja betegségeinket. Lehet ivókúraként, gyomor-, máj- epebetegségekben heteken át bősé-gesen, folyamatosan inni, vagy fürdő, lemosás, borogatás, zuhany formájában használni.

Egészségmegőrzés: „Friss forrásvizet vagy tiszta kútvizet szoktam inni. A for-rásvíz a legegészségesebb, mert az élő víz. Napi két literrel kell meg-innunk, hogy vesénk kiválassza vé-rünk-ből a mérgeket.” (Korond)

Nyáron minél többet füröd-jünk, ússzunk tiszta vizű patak-ban, folyóban, tóban, hogy a víz-ben lévő bioáramok simogassák, feltöltsék testünket. Hogyha min-den reggel hideg-meleg váltott zuhannyal tisztálkodunk, védeke-ző rendszerünk megerősödik, és télen nem hűlünk meg.

Gyógyítás: A sérült lábú őzike

népi gyógyászatnak, mind a világ hagyomá-nyos orvoslásainak és az ezekbe gyökerező mai természetgyógyászatnak alapmódszere. Ezért is nagyon fontos megtartani a Föld víztartalékainak tisztaságát.

„Amikor gyerek voltam, forró vízbe gyógyfü-veket, kamillát, zsályát, mentát, kakukkfűvet tet-tek. Betakarták a fejemet, fölé hajoltam, és ez jó

volt megfázás, orrdugulás, mandulagyulladás, köhögés ellen. És dolgozott. Meggyó-gyultam.” (Felsőőr, Ausztria)

„Vizes borogatással, hideg prizniccel szoktuk levenni a magas lázat. Az unokámat egész éjjel forgattuk vizes törülközőkbe. Fokozatosan egyre hidegebbe, így szokott lemenni a láza.” (Mohács, Magyarország)

„Ha meg voltunk fázva, anyám meleg fürdőt, lábfürdőt készített. Olyankor a náthából hama-rabb kigyógyultunk. Több este csináltuk. Utána mindig jó befeküdni az ágyba. A kislányoknak, nőknek ülőfürdőt kell venni, ha fel vannak fáz-va.” (Torna, Felvidék)

„Ha valamit kifőcámítottunk, vizes rongyokkal bekötöttük, és csökkent a fájdalom, a gyulladás, a duzzadás.” (Kolozsvár)

„Az emberek, ha reumásak, ha eltörik a csontjuk, fürdőre jár-nak. Nagyszerűen lehet gyógyulni tőle. Magyarország nagyon gaz-dag meleg gyógyforrásban, ter-málfürdőben.” (Pancsova, Délvi-dék)

Tolnai Eszter, Szilágfőkeresztúr

Körömvirág

Ti hogy hívjátok, mire használjátok? Erdélyben is van hőforrás. Hol?

Márciusi megfajtás: Vadrózsabogyó, hecserli, csipke, csipkenye, hecsenpeccs: teát, szörpöt, lekvárt, bort készítenek belőle. Magas C-vitamin tartalma miatt hűlés, influenza ellen hatásos. **Nyertesek:** Molnár Brigitta, Désháza; Sipos Botond, Székelyudvarhely; Hajdú Csenge és Eszter.

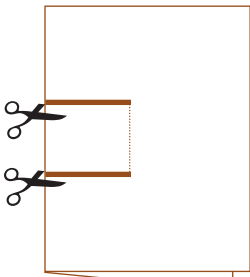
Csiga-váza

Mosd meg az üres csigaházat, csorints bele vizet, és állíts rövid szárú virágokat.

Édesanyám, ölelj meg,
Mert én nagyon szeretlek.
Elmondani nem tudom,
Mert remeg a hangom.
Inkább e lapra írom,
És aztán neked adom,
Tudva jól, hogy megértesz,
Amint reám nézel.

Mali Dénes Levente,
Vámfalu

Üdvözlő

Egy ív lapot vágj pontosan ketté, mindkettőt hajtsd kettőbe. Figyeld a rajzokat: az egyikbe vágj bele két helyen, majd a kivágott részt tűrd befele. Kívülre ragaszd az ép lapot, erre írd, rajzolj, belülre ragaszd a fényképet, szíveket, virágokat.

Minden este rád gondolok,
Hogyha nélküled maradok,
Azt hiszem, én is meghalok.
Nélküled élni nem tudok.

Bálint Evelyn Kinga,
Berettyószéplak

Mindenem, édes, dolgos édesanyám,
Nélküled életem por és homály.
Tudom, hogy sokat dolgozol,
Te értünk mindent áldozol.

Bogdán Denisza, Berettyószéplak

Van olyan nap,
Van olyan pap.
Van olyan év,
Van olyan név.
Van olyan ember,
Van olyan kender.
Van olyan szív,
Mely mindig engem hív.

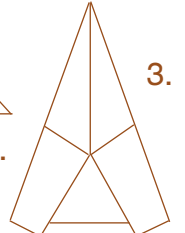
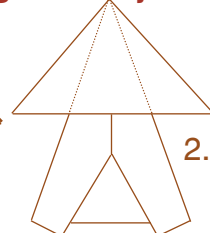
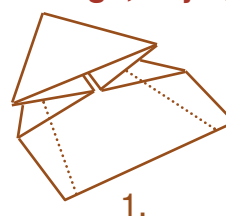
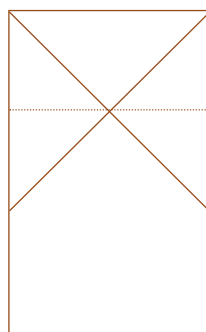
Tomuța Katalin, Árpád

A lelkem is ujjong
Érted, édesanyám!
Szeret téged a virág,
A nyár, szeret a lélek
Téged, édesanyám!

Szabó Noémi, Árpád

Hajtogatott virág

A nagyváradi G. Cosbuc Iskola IV. C osztálya kartonra ragasztotta, hullámpapírral keretezte az origami-virágot. A 8 szirmot teatasakból vagy csomagolópapírból vágd, hajtogasd a rajz szerint.

A téglalap felső feléből hajtogass „battyút”(1), az alsó csücsköket hajtsd a felezővonalra, a felső rész alá (2), majd a felső két csücsköt is tűrd be (3).

Az én drága édesanyám
Szép, kedves, meleg arcán
Csak úgy csillog a szeretet,
S szégyellem is megkérni őt,
Hogy fogja meg a kezemet.

**Szakács Czont Imola,
Sepsibükszád**

Mikor sírok, megvigasztal,
Ha rossz vagyok, megpaskolgat.
Mindig ő altat el este,
Megsimogat meleg keze.

Molnár Beáta, Sepsibükszád

Nem is tudom, mi lenne,
Ha beteg lenne,
Tán kórházba kerülne!
Akkor a házban káosz lenne!
Nem lenne mit enni!
És ki mosogatna el?
Ki porszívózna ki?
Mert ennyit egy gyerek
nem bír ki!

Orza Borbála, Sepsibükszád

Demjén Anna, Zilah

Édesanyámat úgy szeretem,
ahogy van. Azt kívánom,
hogy éljen sokáig, vég-
ges-végig, hogy gondozzon
engem sokáig.

Bende Zsuzsánna, Zabola

Nőnek a tavaszi virágok,
Minden gyerek leszed
Az anyjának egy szálát.
Virág van az ablakban,
És mosolyog fenn az ég.

Erdei Botond József, Völcsök

Czéczei Szilárd, Szilágypanit

Anyám, kérlek, bocsáss meg
Mindent, mi rosszat elkövettem.
Megpróbálok jó lenni,
Anyák napján szép lenni.

Karsai Anett, Gyergyószentmiklós

Ne sírj, kérlek, virágot adok,
Hogy vigaszt kapj te is,
Az egész életed virággal legyen tele.

György Edina, Lövete

Mindig mosolyog, soha nem sír.
Nem veszekszik apuval. Szeret min-
ket, főz, mos, takarít. Csodálatos
asszony.

Varga Réka, Erdőfüle

Ferenc Márta, Bibarcfalva

Kinn a határon
sétálgattam szépen,
Egy csokor mezei virágot
gyűjtöttem a réten.
Pipacs-, búzavirág-,
margarétacsokrot,
Édesanyámat
köszöntöttem vele otthon.

**Lőrincz Róbert Lehel,
Székelyzsombor**

**Kis Mercedes,
Szatmárnémeti**

Hoztam neked virágot,
Bejártam a világot,
Neked hoztam szeretetből,
Csak ebből a negyedből.

**Bakó Blanka,
Marosvásárhely**

Ahány harmatcsepp ragyog
Fűszálon, virágon,
Édesanyám, fejedre
Annyi áldás szálljon!

Mészáros Imre, Borzont

Genda Ágnes, Szatmárnémeti

Édesanyám, mikor felkelek,
legelsőnek téged látlak meg.
Puha kezed átölel,
simogatva dédelget,
s így szólsz: kisfiam,
jó reggelt!

Csukor Róbert, Havadtó

A segesvári IV. C osztály:

Lépeget a kikelet
Bandukoló tél nyomában.
A hóvirág tekintget:
Nincs már bokor hóbundában.

Fodor Lilla Vivien

Hogyha rossz lennék,
Akkor is szeretnél?
Vigyáznál-e reám,
Hogyha beteg lennék?

Muresán Dávid

Édesanyám, jó anyácskám,
Te vagy mindenem,
Te fogod mindkét kezem,
Ha baj van énvelem.

Csiszér Henrietta

E szál virággal köszöntlek,
fogadd el, kérlek,
megköszönöm,
hogy vigyázol rám,
és létezel nekem.

Sárdi Tamás

Anyám, anyám, édesanyám,
Mosolyogva nézel reám.
Minden napon velem vagy,
Szeretgetsz és ápolgatsz.

Bocskay Boglárka

Kozma Hajnalka

Az édesanyák
nagyon jók,
mindenkinek
ők valók.
Ha megbántanak,
ő mindig
megvigasztal
engem.

**Szabó Tünde,
Csíkszentdomokos**

Szabó Ivett, Nagyvárad

Fészküket keresik,
Ha nem találják, újraépítik.
Fiókákkal benépesítik,
Majd gondosan őket felnevelik.

Tekse Dorottya, Gyergyószentmiklós

Nekem is van édesanyám,
egy jó, drága édesanyám,
aki sokat segít nekem,
s tiszta szívből szeret engem.

Szabó Beáta, Szászcsávás

**László Julianna,
Marosvásárhely**

Kulcsár Szintia, Szilágyperecsen

Anya, most rólad írok szép szavakkal. Köszönöm, hogy életre hoztál, de sajnálom, hogy akkor szenvedtél is. Szeretlek, még akkor is, ha nem úgy látszik. Remélem, be fogom tartani azt, hogy jó leszek veled. Fogok vigyázni rád most, és akkor is, ha öreg leszel.

Szép Márton, Szatmárnémeti

Panna virágot vásárol. Lerajzolja édesanyját, egy barkaágra képeslapokat akaszt.

– Vettél magadnak fagyit? – kérdi édesanyja.
– Nem, de vettem neked virágot!

Csegezi Noémi, Torda

György Barnabás, Csíkmenaság

A tavasz virágos,
A nyár világos,
Az ős csupa jó,
A tél csupa hó.
De én annak örülök,
Ha átölelhetlek.
Drága jó anyukám,
Oly nagyon szeretlek!

**Ianos Abigél,
Szatmárnémeti**

Szalagokkal kötöm át
Minden egyes virágát.
Szeretettel adom át
Március ajándékát.

**Gyarmathy Tímea,
Nagybánya**

**Mózes Botond,
Székelysenterzsébet**

Kérdezhettem bármit tőled,
te bátran válaszoltál,
s én mondtam-mondtam,
ameddig csak tudtam: édesanyám.
De egyszer csak csönd lett.
Édesanyám karját kitarta,
hogy megöleljen engem.

Bencze Boróka, Csíkszentdomokos

Anyukámnak azt kívánom,
Legyen vidám minden nyáron.
Harag arcán ne legyen,
Minket mindig szeressen.
Édesanyám szeretete
Többet ér, mint száz érme.

Márton Csilla, Csíkszentdomokos

**Szócs Andrea,
Sepsiszentgyörgy**

Tudom, hogy sok rosszat tettem,
Verekedtem, veszekedtem,
Ezt mind megbocsátod nekem,
Hisz türelmed végtelen.

Scheffler Gergő, Szatmárnémeti

Benned megvan az a kincs,
amit én is meg szeretnék kapni:
a szelídség, bátorság, együtt-
térzés meg a mosoly is. Te vagy
az a fény, amely vezet az úton.

Bakos Imola, Szatmárnémeti

Szabó Krisztina, Micske

Barna a haja,
Zöldesbarna a szeme,
Ha szemüvegébe nézek,
És látom magamat,
Rögtön megbánom
A rossz cselekedeteimet.

Fechtő Lujza Mária, Gyulafehérvár

Hogyha virág lennék,
ölelnék jó illattal.
Kérlek, légy mindig vidám!
Szeretlek téged nagyon.

**Lukács Attila Szabolcs,
Felsőcsernáton**

Mihály Hunor, Brassó

Nagy Angéla, Bihar

Jóért rosszal ne fizess,
Mindig segíts mindenkinek!
Vizet hozok mamának,
Szeget viszek tatának,
Ők is adnak nekem,
Mikor valami kell.

Csapó Beáta Kriszta, Zilah

E lapszám támogatói:

Címlap: Rab Ella Lidia, Brassó

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu, nr. 58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO-HOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751

Maszat Művész KIÁLLÍTÁSA

májusban az édesanyákat köszönti

Nagy Katalin, Gyergyóalfalu

Veres Evelin Melinda,
Torda

Novák Csilla, Torda

Demeter Zsolt, Szászrégen

*Hogyha virág
lennék,
ölelnék
jó illattal.*

Bakó Hortenzia, Szilágynagyfalu